Europeiska unionens
officiella tidning

C 183

femtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

14 juni 2014

Innehållsförteckning

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Rådet

2014/C 183/01 Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 maj 2014, om översikten av den strukturerade dialogen omfattande social integration av ungdomar 1

2014/C 183/02 Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 maj 2014, om en EU-arbetsplan för ungdomsfrågor för 2014–2015 5

2014/C 183/03 Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 21 maj 2014, om en EU-arbetsplan för idrott för tiden 2014–2017 12

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2014/C 183/04 Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om främjande av ungt företagande för ungdomars sociala delaktighet 18

2014/C 183/05 Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om effektiv lärarutbildning 22

SV

2014/C 183/06 Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om flerspråkighet och utvecklingen av språkkunskaper 26

2014/C 183/07 Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om kvalitetssäkring inom utbildningen 30

2014/C 183/08 Rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om kulturarvet som en strategisk resurs för ett hållbart Europa 36

2014/C 183/09 Rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten 39

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

RÅDET

Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 maj 2014, om översikten av den strukturerade dialogen omfattande social integration av ungdomar

(2014/C 183/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,

I. SOM ERINRAR OM ATT

1. man i rådets resolution om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) ([1]) såg alla ungdomar som en samhällsresurs och framhöll vikten av att hävda ungdomars rätt att vara med och utarbeta politik som påverkar dem genom en kontinuerlig strukturerad dialog med ungdomar och ungdomsorganisationer,

2. det i resolutionen av den 27 november 2012 ([2]) från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om översikten av den strukturerade dialogen med ungdomar om ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv fastslogs att det övergripande prioriterade temaområdet för europeiskt samarbete på ungdomsområdet för den tredje 18 månader långa arbetscykeln (perioden 1 januari 2013–30 juni 2014) ska vara social integration,

II. KONSTATERAR ATT

3. den strukturerade dialogen utgår från delaktighet, och att resultatet av den tredje 18 månader långa arbetscykeln bygger på de nationella samråden under det irländska, litauiska och grekiska ordförandeskapet, samt på EU:s ungdomskonferenser i Dublin i mars 2013, Vilnius i september 2013 och Thessaloniki i mars 2014,

4. de gemensamma slutsatserna från ungdomskonferensen i Dublin var inriktade på följande prioriteringar: sysselsättning, deltagande, välfärd, stödverktyg (socialtjänst och ungdomsförvaltning), ungdomsorganisationer och kvalitativt ungdomsarbete, vilka presenterades för ungdomsministrarna vid mötet i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) i maj 2013 ([3]),

5. de gemensamma slutsatserna från ungdomskonferensen i Vilnius var inriktade på följande prioriteringar: utbildning, vägledning, övergång från utbildning till arbete, arbetsmarknadsvillkor, autonomi, ungdomsorganisationernas roll och samarbete över sektorsgränserna, vilka presenterades för ungdomsministrarna vid mötet i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) i november 2013 ([4]),

6. de gemensamma rekommendationerna från ungdomskonferensen i Thessaloniki var inriktade på följande prioriteringar: utbildning av god kvalitet, övergång av god kvalitet, arbetstillfällen av god kvalitet, dialog och lärande mellan generationerna, aktiv integration, ungdomars entreprenörskap och socialt entreprenörskap ([5]),

7. det inom ramen för programmet Erasmus+ ges tillgång till utökade finansieringsmöjligheter för att stödja den strukturerade dialogen, inklusive direkta årliga bidrag till de nationella arbetsgrupperna,

([1]) EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.
([2]) EUT C 380, 11.12.2012, s. 1.
([3]) Dok. 7808/13.
([4]) Dok. 14177/13.
([5]) Dok. 7862/1/14 REV 1.

8. den gemensamma EU-rapporten om ungdom av den 27 november 2012 ([1]) innehöll en utvärdering av den strukturerade dialogen och antydde att processen kan vidareutvecklas genom ytterligare utvärdering av processen och resultaten av den strukturerade dialogen, genom att se till att medlemskap i nationella arbetsgrupper omfattar fler ungdomar från alla olika bakgrunder och genom att uppmana beslutsfattarna att lägga större vikt vid de ungas rekommendationer,

9. en utvärdering av den strukturerade dialogen bör ingå i den kommande andra EU-ungdomsrapporten och omfatta en översikt av behandlingen av den strukturerade dialogens resultat på nationell nivå och EU-nivå,

III. ENAS OM FÖLJANDE PRINCIPER FÖR ATT UTVECKLA OCH FÖRBÄTTRA DEN STRUKTURERADE DIALOGEN:

10. Den strukturerade dialogen och de tillhörande samråden bör vara inriktade på den övergripande tematiska prioritering som gemensamt har diskuterats av ungdomar och politiska beslutsfattare och som har fastställts av rådet, för att säkerställa en enhetlig och kontinuerlig process under varje arbetscykel.

11. En förenklad och tydlig arkitektur bör fastställas för den strukturerade dialogens arbetscykel för att säkerställa det övergripande temats kontinuitet och möjliggöra en bättre tidsplanering i samband med samråd med ungdomar.

    Under den första fasen av varje arbetscykel bör man bland alla intressenter utforma ett gemensamt synsätt och en bottom-up-strategi avseende den övergripande tematiska prioritering som har fastställts av rådet, vilka bör fungera som en vägledande ram för den dialog som kommer att föras under senare faser.

    Under den andra fasen bör man genomföra samråd i syfte att finna möjliga lösningar, vilka bör meddelas rådet och utmynna i rekommendationer om den övergripande tematiska prioriteringen.

    Under den tredje fasen bör den huvudsakliga tyngdpunkten ligga på utformningen av konkreta åtgärder som kommer att lämnas till rådet för vidare behandling.

12. För att den strukturerade dialogen ska nå ut till allt fler bör nationella arbetsgrupper, med medverkan av ungdomsforskare och ungdomsarbetare och eventuellt i samråd med lokala och regionala myndigheter, försöka säkerställa ett aktivt deltagande av ungdomar, inklusive dem som inte tidigare har deltagit i den strukturerade dialogen. Nätverken för ungdomsinformation och ungdomsarbete kan uppmanas att stödja de nationella arbetsgrupperna i deras ansträngningar att nå ut till fler ungdomar, när så är lämpligt.

13. För att förbättra kvaliteten på resultaten av EU-ordförandeskapets ungdomskonferenser bör arbetsmetoderna och beslutsprocessen vid ungdomskonferenserna bedömas och ses över. Europeiska kommissionen och medlemsstaterna kan, med fullt beaktande av nationella befogenheter, överväga att införa en mekanism för återkoppling till ungdomar om genomförbarheten av rekommendationerna från den strukturerade dialogen. Rekommendationerna kan när så är lämpligt tas i betraktande som stöd för utformningen av politiken och i syfte att uppnå bättre resultat för ungdomar.

14. En process som bygger på kreativitet och delaktighet bör inledas i syfte att utveckla en gemensam och bättre synlighet i Europa för den strukturerade dialogen, vilket kommer att möjliggöra nationell och europeisk märkesprofilering av processen. Kommissionen bör fortsätta att utveckla den sektion i den europeiska portalen som rör den strukturerade dialogen.

IV. ÄR VIDARE ENIGA OM ATT

15. den övergripande tematiska prioriteringen för den strukturerade dialogen med ungdomar och ungdomsorganisationer för nästa arbetscykel (perioden 1 juli 2014–31 december 2015) är ungdomars medbestämmande enligt bilaga II,

16. de prioriterade områden som har valts ut kan kompletteras av varje ordförandeskap mot bakgrund av eventuell ny händelseutveckling,

17. de prioriterade områdena för det följande gruppordförandeskapets arbetscykel (1 januari 2016–30 juni 2017) bör fastställas innan det tillträder.

([1]) EUT C 394, 20.12.2012, s. 15.

BILAGA I

Följande prioriterade områden fastställdes på grundval av den strukturerade dialogen och ungdomskonferenserna i Dublin, Vilnius och Thessaloniki för att stärka den sociala integrationen av alla ungdomar i Europa:

— Främjande av lika möjligheter för alla ungdomar, inbegripet genom validering av icke-formellt och informellt lärande som ett sätt att ge ungdomarna möjlighet att aktivt delta i livslångt lärande och öka deras anställbarhet.

— Främjande av samarbete mellan utbildningsmyndigheter, ungdomsorganisationer och andra relevanta intressenter i syfte att stärka kopplingarna mellan informellt och icke-formellt lärande och formell utbildning för att stärka ungdomarnas nyckelkompetenser för livet och främja deras aktiva deltagande i samhället.

— Främjande av ungdomars lika tillgång till rättigheter och till möjligheter i syfte att göra det möjligt för dem att fullt ut delta i samhället.

— Stärkande av det sektorsövergripande samarbetet på lokal, regional, nationell och europeisk nivå och mellan dessa nivåer för att tillgodose ungdomars behov och säkerställa en konsekvent politik för social integration.

BILAGA II

Prioriteringar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet för perioden 1 juli 2014–31 december 2015

Övergripande prioritering – Ungdomars medbestämmande

På ungdomsområdet finns det en väletablerad praxis av samarbete mellan ordförandeskapen i samband med den strukturerade dialogen mellan offentliga myndigheter och ungdomar. Den övergripande tematiska prioriteringen för europeiskt samarbete på ungdomsområdet för perioden 1 juli 2014–31 december 2015 kommer att vara ungdomars medbestämmande. Detta tema kommer att vara den gemensamma nämnare som ska säkerställa kontinuitet och konsekvens i de tre ordförandeskapens arbete. Inom temat medbestämmande kommer man att behandla tillgången till rättigheter och vikten av ungdomarnas politiska deltagande.

Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 maj 2014, om en EU-arbetsplan för ungdomsfrågor för 2014–2015

(2014/C 183/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR

I. INLEDNING

1. ÄR MEDVETNA OM att krisen, sedan antagandet av resolutionen om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018), har inneburit nya problem för ungdomspolitiken och att det finns ett behov av ett förstärkt samarbete i ungdomsfrågor på EU-nivå för att man på lämpligt sätt ska kunna ta itu med dessa problem,

2. ERINRAR OM att man i EU:s gemensamma ungdomsrapport efterlyste en starkare koppling och mer samstämmighet mellan de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet 2010–2018 och Europa 2020-strategin,

3. ERINRAR OM rådets slutsatser av den 16 maj 2013 om att maximera ungdomspolitikens potential att bidra till målen i Europa 2020-strategin [1], där rådet enades om att inom ramen för de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet 2010–2018 utforma en plan för arbetet på medellång sikt för att vägleda arbetet med ungdomspolitiken och den ungdomsrelaterade politiken som svar på aktuella teman och tendenser på ungdomsområdet och närliggande områden och att lyfta fram relevanta områden för samordning och samarbete med strategier för utbildnings- och sysselsättningspolitik i syfte att säkerställa bidrag från ungdomspolitiken till den europeiska planeringsterminen,

4. ÄR följaktligen ÖVERENS OM att, som en pilotfas och som ett bidrag till genomförandet av de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet 2010–2018, upprätta en 18-månaders EU-arbetsplan för medlemsstaternas och kommissionens åtgärder på ungdomsområdet för perioden 1 juli 2014–31 december 2015,

II. PRINCIPER

5. ANSER att följande principer bör vara vägledande för arbetsplanen, nämligen att

— på lämpligt sätt ge stimulans och uppmärksamhet åt EU:s verksamhet på ungdomsområdet,

— se till att man genom sektorsövergripande samarbete inom andra EU-politikområden (t.ex. sysselsättning, utbildning, sociala frågor samt hälso- och sjukvård) informeras om de specifika problem som ungdomar ställs inför,

— bidra till de övergripande prioriteringarna för EU:s dagordning för ekonomisk och social politik, särskilt Europa 2020-strategin och dess genomförandemekanismer,

— verka för en kunskaps- och evidensbaserad ungdomspolitik,

— bibehålla ett flexibelt ramverk som vid behov kan reagera på den pågående utvecklingen,

— verka för ett samarbete och en samordning mellan medlemsstaterna och kommissionen som syftar till att ge ett mervärde inom de prioriterade teman som anges i punkt 6 nedan,

[1] EUT C 224, 3.8.2013, s. 2.

— när så är lämpligt införliva de befintliga informella strukturerna med de strukturer som fastställs i denna arbetsplan,

— fullt ut använda de rådgivande förfarandena inom ramen för den strukturerade dialogen för att se till att de frågor som är relevanta för ungdomar behandlas i arbetsplanen,

6. ÄR ÖVERENS OM att, mot bakgrund av den rådande krisen och under den period som omfattas av denna arbetsplan fram till slutet av 2015, medlemsstaterna och kommissionen i sitt samarbete på EU-nivå ska prioritera

— utveckling av ungdomsarbetet samt icke-formellt och informellt lärande i syfte att bidra till att man kommer till rätta med krisens effekter på ungdomar,

— ett stärkt sektorsövergripande samarbete inom ramen för EU:s strategier,

— egenmakt, med särskilt fokus på tillgång till rättigheter, autonomi, deltagande och aktivt medborgarskap inom och utanför EU,

är överens om att rådet får se över arbetsplanen mot bakgrund av uppnådda resultat och den politiska utvecklingen på EU-nivå,

7. ÄR ENIGA OM en förteckning över särskilda åtgärder i linje med dessa prioriterade teman liksom ett tidsschema för genomförandet i enlighet med bilaga I,

III. ARBETSMETODER OCH ARBETSSTRUKTURER

8. ÄR MEDVETNA OM att

— ungdomsfrågornas integrering och det sektorsövergripande samarbetet inom rådet måste stärkas för att säkerställa att man vid utformningen av politiken beaktar ungdomars villkor och behov,

9. ÄR ENIGA OM att

— denna arbetsplan kommer att stödjas av arbetsmetoder som man enats om inom de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet samt ett begränsat antal informella expertgrupper och ett flexibelt ramverk för verksamhet där man lär av varandra (peer learning),

— dessa expertgrupper kommer ombes att inrikta sitt arbete på de prioriterade teman som anges i avsnitt II punkt 6 och de åtgärder och måldatum som anges i bilaga I; åtgärderna i bilaga I får ses över av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, mot bakgrund av uppnådda resultat och av den politiska utvecklingen på EU-nivå,

— principerna för medlemskap i expertgrupperna och deras arbete återfinns i bilaga II,

— det, när det gäller ungdomars rätt att delta i utarbetandet av politik som berör dem, kommer att vara genom den strukturerade dialogen som ungdomar engageras i gemensamma reflektioner över arbetsplanens prioriterade teman,

— de strategiska frågor som uppstår i anslutning till denna arbetsplan och frågor som mer generellt rör EU:s ungdomspolitik ska diskuteras vid informella möten mellan generaldirektörerna för ungdomsfrågor,

— rådet under andra halvåret 2015 ska bedöma genomförandet av denna arbetsplan på grundval av en utvärdering av dess genomförande som tillhandahålls i samband med den allmänna översynen av ungdomssektorn i EU:s ungdomsrapport som kommissionen ska ha utarbetat senast i juli 2015,

10. UPPMANAR MOT DENNA BAKGRUND

medlemsstaterna och kommissionen att för den tid som denna arbetsplan gäller inrätta eller behålla expertgrupper för

— kvalitetssystem för ungdomsarbete i medlemsstaterna och gemensamma indikatorers eller ramars roll,

— fastställande av ungdomsarbetets samt det icke-formella och informella lärandets särskilda bidrag för att lösa de problem som ungdomar står inför, särskilt övergången från utbildning till anställning,

— sådan verksamhet bland medlemsstaterna och kommissionen där man lär av varandra och som syftar till att fastställa bästa praxis och rekommendationer för sektorsövergripande utformning av ungdomspolitiken på EU-nivå och nationell nivå,

IV. ÅTGÄRDER

11. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

— samarbeta med stöd från kommissionen och med användning av de arbetsmetoder i de förnyade ramarna som preciseras i denna resolution,

— med anledning av rådets slutsatser om att maximera ungdomspolitikens potential att bidra till målen i Europa 2020-strategin fortsätta att främja ungdomsperspektivets aktiva deltagande i utformningen av nationell politik i samband med Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen,

— samtidigt som de respekterar subsidiaritetsprincipen överväga att vederbörligen beakta de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet 2010–2018 samt denna arbetsplan när de utarbetar politiken på nationell och regional nivå,

— när så är lämpligt informera ungdomar och ungdomsorganisationer om framstegen vid genomförandet av EU:s arbetsplan i syfte att se till att verksamheten är relevant och synlig,

12. UPPMANAR ORDFÖRANDESKAPEN I RÅDET ATT

— inom ramen för gruppordförandeskapet beakta EU-arbetsplanens prioriterade teman vid utformningen av sina program,

— vid slutet av den 18-månadersperiod som denna resolution omfattar och på grundval av en utvärdering som ska integreras i EU:s ungdomsrapport som kommissionen ska utarbeta på grundval av frivilliga bidrag från medlemsstaterna, överväga huruvida en ny arbetsplan ska föreslås för den efterföljande perioden,

— föreslå att generaldirektörerna för ungdomsfrågor vid sitt sedvanliga informella möte ska ta upp och diskutera resultaten i arbetsplanen, organisera extraordinära, gemensamma sektorsövergripande möten för generaldirektörerna när så anses lämpligt samt sprida resultaten till många aktörer,

13. UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

— stödja och arbeta tillsammans med medlemsstaterna vid genomförandet av denna arbetsplan, i synnerhet de åtgärder som kortfattat anges i bilagan,

— underrätta medlemsstaterna om planerade eller redan påbörjade initiativ inom EU:s ungdomspolitik och andra relevanta politikområden som påverkar ungdomar och om utvecklingen på området inom kommissionen,

— undersöka hur den kan bidra till bredast möjliga deltagande från medlemsstaternas sida vid expertgruppsmötena,

— senast i juli 2015 och på grundval av frivilliga bidrag från medlemsstaterna, infoga en utvärdering av arbetsplanens genomförande och relevans i förslaget till EU:s ungdomsrapport, varvid denna rapport kommer att ligga till grund för utarbetandet av en eventuell efterföljande arbetsplan från rådet under andra halvåret 2015,

— eftersträva samstämmighet mellan denna arbetsplan och arbetsplanen för partnerskapsavtalet med Europarådet på ungdomsområdet,

— föreslå ett flexibelt ramverk för verksamhet bland medlemsstaterna där man lär av varandra,

14. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM RAMEN FÖR SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETER OCH MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN

— fortsätta det nära samarbetet på expertnivå i enlighet med bilagorna I och II till denna resolution,

— uppmuntra andra sektorer att beakta ungdomsdimensionen när politik och åtgärder på andra politikområden utformas, genomförs och utvärderas, och då särskilt garantera att denna verkligen inkluderas under ett tidigt skede i processen med att utarbeta politiken,

— främja ett ökat erkännande för ungdomspolitikens bidrag till de övergripande målen i Europa 2020-strategin, då den sektorn har en stor potential att bidra till smart och hållbar tillväxt för alla och till nya arbetstillfällen, samt beakta dess positiva effekter på sysselsättning, social delaktighet, utbildning, hälsa och välbefinnande.

BILAGA I

Åtgärder baserade på prioriterade teman

Åtgärd	Arbetsmetod/instrument	Resultat och måldatum
Utveckling av ungdomsarbetet samt icke-formellt och informellt lärande i syfte att bidra till att man kommer till rätta med krisens effekter på ungdomar,		
Att utveckla ungdomsarbetet i Europa	*Evidensbaserad utformning av politiken:* studie ”Att arbeta med ungdomar: värdet av ungdomsarbetet i Europeiska unionen”	*Andra halvåret 2015:* (ev.) diskussion i rådet och övervägande av nästa steg utifrån resultatet av diskussionen
	Expertgrupp för kvalitetssystem för ungdomsarbete i EU:s medlemsstater och gemensamma indikatorers eller ramars roll	*Första halvåret 2015:* expertgruppen tar fram en uppsättning indikatorer eller ramar för kvalitetsaspekten av ungdomsarbetssystemen *Andra halvåret 2015* (ev.): rådets slutsatser
Att främja ungdomspolitikens bidrag till att lösa Europas problem	*Expertgrupp* för fastställande av ungdomsarbetets särskilda bidrag till att lösa de problem som ungdomar står inför, särskilt övergången mellan utbildning och sysselsättning	*Första halvåret 2015*: (ev.) rådets slutsatser om hur ungdomspolitik och sektorsövergripande samarbete kan komma till rätta med EU:s huvudproblem, särskilt när det gäller ungdomar
	Evidensbaserad utformning av politiken: Europeiska kunskapscentret för ungdomspolitik	*Första halvåret 2015:* rapport om bästa praxis för samverkan mellan formell och icke-formell utbildning, inbegripet policyrekommendationer
Ett stärkt sektorsövergripande samarbete inom ramen för EU:s strategier		
Att stärka den sektorsövergripande utformningen av ungdomspolitiken på EU-nivå	Rådet och dess förberedande organ (arbetsgruppen för ungdomsfrågor)	*Första halvåret 2015:* eventuell rekommendation om ungdomssektorns bidrag till den europeiska planeringsterminens viktiga, policyinriktade åtgärder
Att stärka den sektorsövergripande utformningen av ungdomspolitiken på nationell nivå	*Övning där man lär av varandra* bland medlemsstaterna	*Andra halvåret 2015:* mellanrapport om bästa praxis och rekommendationer för sektorsövergripande utformning av ungdomspolitiken på nationell nivå

Åtgärd	Arbetsmetod/instrument	Resultat och måldatum
Egenmakt, med särskilt fokus på tillgång till rättigheter, autonomi, deltagande och aktivt medborgarskap inom och utanför EU		
Egenmakt för ungdomar med särskilt fokus på tillgång till rättigheter i syfte att främja autonomi och deltagande i det sociala livet	En strukturerad dialog med ungdomar	*Andra halvåret 2014*(ev.): rådets slutsatser om ungdomars tillgång till rättigheter i syfte att främja autonomi och deltagande i det sociala livet
Egenmakt för ungdomars politiska deltagande i det demokratiska livet i Europa	Resultaten av en strukturerad dialog med ungdomar *Evidensbaserad utformning av politiken* — *The London School of Economics and Political Science*: Ungdomars deltagande i det demokratiska livet — *Flash Eurobarometer 375 – European Youth: Participation in Democratic Life* — Eacea – politiskt deltagande och EU-medborgarskap: ungdomars uppfattningar och beteenden	*Andra halvåret 2015:* (ev.) rådets slutsatser

BILAGA II

Principer för medlemskap och arbetet i de expertgrupper som inrättas av medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för EU:s arbetsplan för ungdomsfrågor (1 juli 2014–31 december 2015)

Medlemskap

— Medlemsstaternas deltagande i expertgruppernas verksamhet är frivilligt, och medlemsstaterna kan ansluta sig när de så önskar.

— Medlemsstater som är intresserade av att delta i någon expertgrupps arbete utser experter som medlemmar av respektive grupp. Medlemsstaterna ser till att de experter som har utsetts har relevant nationell erfarenhet på det berörda området och kan sörja för effektiv kommunikation med behöriga nationella myndigheter. Kommissionen samordnar utseendet av experter.

— Varje expertgrupp kan besluta att bjuda in andra deltagare: oberoende experter, företrädare för ungdomsorganisationer och andra intressenter samt företrädare för tredjeländer i Europa.

Arbetsgång

— Expertgrupperna kommer att koncentrera sig på att leverera ett fåtal konkreta och användbara resultat på det begärda området.

— För att denna arbetsplan ska genomföras kommer varje expertgrupp att ansvara för att utse sin ordförande eller medordförande vid det första expertgruppsmötet efter arbetsplanens antagande. Varje expertgrupp ska fastställa en tidsplan för arbetet i enlighet med denna arbetsplan.

— Medlemsstaterna kommer att ges möjlighet att ge expertgrupperna vägledning för att garantera önskat resultat och tidsram samt samordning av gruppernas arbete.

— Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, kommer att besluta om huruvida det är lämpligt att föreslå nya åtgärder för expertgrupperna.

— Kommissionen kommer att tillhandahålla sakkunskap samt logistik- och sekretariatsstöd till expertgruppernas arbete. I möjligaste mån stöder kommissionen expertgrupperna på andra lämpliga sätt (inbegripet studier som är relevanta för deras arbetsområde).

— Expertgrupperna kommer som huvudregel att sammanträda i Bryssel men får anordna möten på annan ort om de bjuds in av en medlemsstat.

— Expertgrupperna kommer som huvudregel att sammanträda två gånger om året men de får vid behov fastställa en annan tidsplan.

Rapportering och information

— Ordförandena för expertgrupperna ska rapportera till arbetsgruppen för ungdomsfrågor om arbetet i respektive expertgrupp och lägga fram rekommendationer om möjliga framtida åtgärder för arbetsgruppen för ungdomsfrågor.

— Dagordningarna och mötesrapporterna för samtliga expertgrupper kommer att göras tillgängliga för alla medlemsstaterna, oavsett omfattningen av deras deltagande på ett visst område. Expertgruppernas rapporter kommer att offentliggöras.

— Expertgruppernas rapporter kommer att ligga till grund för den utvärdering som utarbetas av kommissionen om arbetsplanens genomförande.

Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 21 maj 2014, om en EU-arbetsplan för idrott för tiden 2014–2017

(2014/C 183/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR

I. INLEDNING

1. ERINRAR om den befogenhet som tilldelas Europeiska unionen, särskilt i artiklarna 6 och 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det anges att idrott är ett område där åtgärder på EU-nivå bör stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder,

2. ERINRAR om resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om en EU-arbetsplan för idrott för tiden 2011–2014 ([1]),

3. VÄLKOMNAR rapporten från kommissionen om genomförandet av EU-arbetsplanen för idrott 2011–2014 ([2]),

4. INSER att idrott kan bidra till förverkligandet av målen i Europa 2020-strategin i fråga om smart och hållbar tillväxt för alla,

5. ERINRAR om rådets resolution av den 18 november 2010, där rådet var enigt om att med jämna mellanrum, normalt i anslutning till rådets möte, sammankalla ett informellt möte med ledande företrädare för EU:s offentliga myndigheter och idrottsrörelsen i syfte att diskutera idrottsfrågor inom EU ([3]),

6. ENAS om att vidareutveckla en ram för europeiskt samarbete på idrottsområdet genom att upprätta en andra treårig EU-arbetsplan för medlemsstaternas och kommissionens åtgärder på idrottsområdet,

7. ÄR ÖVERENS OM att verksamheten på EU-nivå inom idrott bör inriktas på de prioriterade teman, nyckelfrågor, resultat, arbetsmetoder och strukturer som förtecknas i denna arbetsplan enligt bilaga I,

8. NOTERAR 2013 års Eurobarometer för idrott och motion och inser att det finns stora skillnaderna mellan medlemsstaterna, bland annat i fråga om resultat när det gäller frivilligarbete och stillasittande livsstil,

II. VIDAREUTVECKLING AV IDROTTENS EUROPEISKA DIMENSION GENOM FASTSTÄLLANDET AV EN EU-ARBETSPLAN

9. ANSER att följande vägledande principer bör styra en treårig EU-arbetsplan för idrott, nämligen

   — att verka för samarbete och samordning mellan medlemsstaterna och kommissionen i syfte att på längre sikt uppnå ett mervärde på EU-nivå inom idrott,

   — att möta gränsöverskridande utmaningar med hjälp av en samordnad EU-strategi,

   — att beakta idrottens särart,

   — att avspegla behovet av att integrera idrott i annan EU-politik,

   — att verka för en evidensbaserad idrottspolitik,

   — att bidra till de övergripande prioriteringarna på EU:s ekonomiska och socialpolitiska agenda, framför allt Europa 2020-strategin,

   — att bygga vidare på de framsteg som gjorts med EU:s första arbetsplan för idrott,

   — att komplettera och förstärka effekterna av verksamhet som inletts inom ramen för programmet Erasmus+ på idrottsområdet,

([1]) EUT C 162, 1.6.2011, s. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) EUT C 322, 27.11.2010, s. 1.

10. UNDERSTRYKER att denna EU-arbetsplan bör utgöra ett flexibelt ramverk som vid behov kan reagera på utvecklingen inom idrottsområdet,

11. ÄR ENIGA om att medlemsstaterna och kommissionen under den period som omfattas av den nuvarande arbetsplanen bör prioritera nedanstående teman och nyckelfrågor, de kan kompletteras av varje ordförandeskap mot bakgrund av eventuell ny händelseutveckling,

    1. *idrottens integritet*, framför allt antidopning, bekämpning av uppgjorda matcher, skydd för minderåriga, goda styrelseformer och jämställdhet mellan kvinnor och män,

    2. de *ekonomiska aspekterna* på idrotten, särskilt hållbar finansiering av idrott, arvet efter större idrottsevenemang samt idrottens och innovationens ekonomiska fördelar,

    3. *idrott och samhälle*, särskilt hälsofrämjande fysisk aktivitet, frivilligarbete samt arbetstillfällen och utbildning inom idrott,

12. ÄR ENIGA OM att arbetsplanen får ses över av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, mot bakgrund av uppnådda resultat och av den politiska utvecklingen på EU-nivå,

III. ARBETSMETODER OCH STRUKTURER

13. KONSTATERAR att

    det samarbete om idrottsfrågor som etablerats på EU-nivå efter Lissabonfördragets ikraftträdande bör fortsätta på grundval av de vägledande principerna i avsnitt II i denna arbetsplan,

    EU också behöver ha ett nära samarbete med idrottsrörelsen och relevanta behöriga organisationer på nationell, europeisk och internationell nivå, t.ex. Europarådet och Wada, framför allt genom strukturerad dialog,

14. ÄR ENIGA OM att

    det bör fastställas olika arbetsstrukturer och -metoder för att följa upp resultaten av EU:s första arbetsplan och för att utveckla nya resultat i enlighet med de prioriterade teman och nyckelfrågor som anges i avsnitt II ovan,

    fem ”expertgrupper” med experter som utses av medlemsstaterna därför bör inrättas för att behandla följande frågor: uppgjorda matcher, goda styrelseformer, den ekonomiska dimensionen, hälsofrämjande fysisk aktivitet och utveckling av mänskliga resurser inom idrotten; principerna för medlemskap i arbetsgrupperna och deras arbete återfinns i bilaga II,

    vid sidan av expertgrupper kan andra strukturer och arbetsmetoder omfatta t.ex. ordförandeskapskonferenser, möten mellan direktörer för idrottsfrågor och idrottsministrar, kommissionsstudier och -konferenser samt förteckningar över åtaganden ([1]),

    genomförandet av denna arbetsplan ska utvärderas av rådet under första halvåret 2017 på grundval av en rapport som utarbetas av kommissionen senast i november 2016,

IV. YTTERLIGARE ÅTGÄRDER

15. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

    — arbeta tillsammans med kommissionen och använda de arbetsstrukturer och -metoder som anges i denna resolution,

    — med respekt för subsidiaritetsprincipen och oberoendet för idrottens ledningsstrukturer ta vederbörlig hänsyn till denna arbetsplan när den nationella politiken utformas,

    — regelbundet informera och vid behov höra idrottens aktörer om framstegen vid genomförandet av EU:s arbetsplan för att se till att verksamheten är relevant och synlig,

([1]) *Förteckning över åtaganden*: Ett instrument där framförallt idrottsorganisationer frivilligt kan offentliggöra sina åtaganden i vissa frågor, t.ex. goda styrelseformer eller jämställdhetsmål (se bilaga I). Kommissionen kommer under andra halvåret 2014 att förelägga rådets arbetsgrupp för idrottsfrågor ett förslag om inrättande av förteckningar över åtaganden och om hur dessa ska fungera.

16. UPPMANAR ORDFÖRANDESKAPEN I RÅDET ATT

— inom ramen för gruppordförandeskapet beakta EU-arbetsplanens prioriterade teman vid utformandet av sina program, rapportera om genomförandet av arbetsplanen och bygga vidare på de resultat som uppnåtts,

— underrätta medlemsstaterna om pågående eller planerat arbete inom andra rådskonstellationer som har konsekvenser för idrotten,

— mot slutet av den 3-årsperiod som denna resolution omfattar och på grundval av en rapport som utarbetats av kommissionen lägga fram förslag om en ny arbetsplan för den efterföljande perioden om så är lämpligt,

17. UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

— samarbeta med medlemsstaterna för att genomföra denna arbetsplan, särskilt när det gäller de resultat som anges i bilaga I,

— underrätta medlemsstaterna om pågående eller planerade initiativ inom EU:s andra politikområden som påverkar idrotten och om utvecklingen på området inom kommissionen,

— stödja medlemsstaterna och andra relevanta aktörer när det gäller samarbetet inom den ram som anges i denna resolution, framför allt genom att

  — undersöka olika sätt att främja bredast möjliga deltagande av medlemsstater och experter samt bjuda in företrädare för idrottsrörelsen och andra aktörer i de arbetsstrukturer som anges i bilaga I och därvid säkerställa en bred och samordnad representation,

  — där så är lämpligt inrätta expertgrupper som kan tillhandahålla god och relevant sakkunskap liksom andra former av stöd för att främja diskussion, ”peer learning” och kunskapsuppbyggande (t.ex. studier),

— främja den strukturerade dialogen om idrott, vilket inbegriper anordnandet av EU:s årliga forum för idrott som sammanför alla viktiga berörda parter på olika idrottsnivåer,

— använda de finansiella medlen inom programmet Erasmus+ och andra relevanta EU-program för att stödja prioriterade teman och motsvarande nyckelfrågor som fastställs i denna arbetsplan,

— senast i november 2016 anta en rapport grundad på frivilliga bidrag från medlemsstaterna om arbetsplanens genomförande och relevans, vilken kommer att ligga till grund för utarbetandet av en eventuell ny arbetsplan under första halvåret 2017,

— om så är lämpligt, offentliggöra de resultat som uppnåtts inom arbetsstrukturerna,

18. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA, KOMMISSIONEN OCH ORDFÖRANDESKAPEN ATT INOM RAMEN FÖR SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETER OCH MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN

— fortsätta det nära samarbetet i enlighet med bilagorna I och II till denna resolution,

— beakta idrotten när politik och åtgärder på andra politikområden utformas, genomförs och utvärderas och ägna särskild uppmärksamhet åt att garantera att idrotten verkligen inkluderas under ett tidigt skede i processen med att utarbeta politiken,

— främja ett ökat erkännande för idrotten med hänsyn till dess bidrag till de övergripande målen i Europa 2020-strategin eftersom den har en stor potential att bidra till smart, hållbar tillväxt för alla och till nya arbetstillfällen och med tanke på dess positiva effekter på social delaktighet, utbildning och på folkhälsa och aktivt åldrande,

— främja samarbete med tredjeländer, särskilt kandidatländer och potentiella kandidatländer för EU, samt behöriga internationella organisationer på idrottsområdet, inbegripet Europarådet.

BILAGA I

Nyckelfrågor (punkt 11), begärda resultat och motsvarande arbetsstrukturer

Nyckelfråga	Resultat och måldatum	Arbetsstruktur
	Idrottens integritet	
Antidopning [1]	— Expertgruppens rekommendationer om dopning inom motionsidrotten och om förebyggande av dopning: utbyte av bästa praxis och ömsesidigt lärande (andra halvåret 2015)	Generaldirektörerna för idrottsfrågor
Uppgjorda matcher	— Utbyte av bästa praxis i kampen mot uppgjorda matcher, särskilt när det gäller en eventuell rekommendation från kommissionen om bästa praxis för förebyggande och bekämpning av uppgjorda matcher i samband med vadhållning, med efterföljande lägesrapport (första halvåret 2016)	Expertgruppen för frågor om uppgjorda matcher
Skydd av minderåriga	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer för att skydda unga idrottare och skydda barns rättigheter inom idrotten (första halvåret 2016)	Expertgruppen för frågor om goda styrelseformer
Goda styrelseformer	— Utarbetande av riktlinjer i fråga om demokrati, mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, särskilt i samband med förfarandet för tilldelning av större idrottsevenemang, därefter eventuellt en förteckning över åtaganden (andra halvåret 2015) — Främjande av befintliga principer för goda styrelseformer, därefter eventuellt en förteckning över åtaganden (första halvåret 2016)	
Jämställdhet	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer och riktlinjer om jämställdhet inom idrott, därefter eventuellt en förteckning över åtaganden (andra halvåret 2015)	
	Idrottens ekonomiska aspekter	
Idrottens ekonomiska fördelar	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer för att uppskatta de ekonomiska fördelarna med idrotten i EU på grundval av det pågående arbetet med att främja inrättandet av satellitkonton för idrott i medlemsstaterna (andra halvåret 2015)	Expertgruppen för frågor om en ekonomiska dimensionen
Arvet efter större idrottsevenemang	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer om större idrottsevenemang, särskilt när det gäller arvsaspekter med fokus på social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet (andra halvåret 2015)	
Hållbar finansiering av idrott	— Utarbetande av praktisk vägledning för att kunna främja transparenta och långsiktiga investeringar i idrott, bl.a. om EU-finansiering, däribland på grundval av 2012 års rekommendationer om hållbar finansiering av idrott, inklusive statligt stöd (första halvåret 2016)	

Nyckelfråga	Resultat och måldatum	Arbetsstruktur
	Idrott och samhälle	
Hälsofrämjande fysisk aktivitet	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer för att uppmuntra till gymnastik i skolor, däribland motoriska färdigheter bland de yngsta barnen och att skapa värdefull samverkan med idrottssektorn, lokala myndigheter och den privata sektorn (första halvåret 2015) — Samordning av genomförandet av rådets rekommendationer om hälsofrämjande fysisk aktivitet (andra halvåret 2016)	Expertgruppen för hälsofrämjande fysisk aktivitet
Utbildning, sysselsättning och frivilligarbete	— Utarbetande av expertgruppens rekommendationer för att främja frivilligarbete inom idrotten, inbegripet bästa praxis avseende rättsliga och skattemässiga mekanismer (andra halvåret 2015 eller andra halvåret 2014) — Utbyte av bästa praxis och lägesrapport om införlivandet av idrottskvalifikationer i de nationella referensramarna för kvalifikationer med hänvisning till den europeiska referensramen för kvalifikationer (andra halvåret 2016) — Utarbetande av expertgruppens rekommendationer när det gäller idrottens bidrag till ungdomars anställbarhet, däribland unga professionella idrottsmän och -kvinnor, samt skapande av arbetstillfällen inom idrottssektorn och på den idrottsrelaterade arbetsmarknaden. (andra halvåret 2016) — Utarbetande av praktisk vägledning för nationella kvalifikationers överensstämmelse med internationella idrottsförbunds internationella kvalifikationsnormer (andra halvåret 2015) — Lägesrapport om genomförande av EU:s riktlinjer för dubbla karriärer (första halvåret 2017)	Expertgruppen för förvaltning av mänskliga resurser inom idrotten

([1]) Rådet (arbetsgruppen för idrottsfrågor och Coreper) kommer att fortsätta att i förväg samordna EU-medlemsstaternas ståndpunkter inför möten i Wada.

BILAGA II

Principer för deltagande och arbete i de fem expertgrupper som inrättas av medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för den andra EU-arbetsplanen för idrott för tiden 2014–2017

Deltagande

— Medlemsstaternas deltagande i expertgruppernas verksamhet är frivilligt och medlemsstaterna kan ansluta sig när de så önskar.

— Medlemsstater som är intresserade av att delta i någon expertgrupps arbete ska utse experter som medlemmar i respektive grupp. Medlemsstaterna ska se till att de experter som utses har relevant nationell erfarenhet på det berörda området och kan sörja för effektiv kommunikation med behöriga nationella myndigheter. Kommissionen ska samordna utseendet av experter.

— Varje expertgrupp får besluta att inbjuda andra deltagare: oberoende experter, företrädare för idrottsrörelsen och andra intressenter samt företrädare för tredjeländer i Europa. Varje expertgrupp kan föreslå ytterligare andra deltagare för hela arbetsperioden under förutsättning att medlemskapet godkänns enhälligt av expertgruppen.

Arbetsgång

— För att denna arbetsplan ska kunna genomföras ska varje expertgrupp utse sin ordförande eller medordförande vid det första mötet i gruppen efter arbetsplanens antagande. Val av ordförandena ska genomföras på ett öppet och transparent sätt som samordnas av kommissionen i egenskap av sekretariat för expertgrupperna.

— Varje expertgrupp ska fastställa en tidsplan för arbetet enligt denna arbetsplan och inrikta sig på att presentera konkreta och användbara resultat i enlighet med bilaga I.

— Medlemsstaterna ska ges möjlighet att ge expertgrupperna vägledning för att garantera önskat resultat och utsatt tidsfrist samt samordning av gruppernas arbete.

— Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, ska besluta om huruvida det är lämpligt att föreslå nya insatser för expertgrupperna.

— Kommissionen ska tillhandahålla sakkunskap samt logistik- och sekretariatsstöd till expertgruppernas arbete. Kommissionen ska så långt detta är möjligt stödja expertgrupperna på andra lämpliga sätt (inbegripet med studier som är relevanta för deras arbetsområde).

— Expertgrupperna kommer som huvudregel att sammanträda i Bryssel men kan, i undantagsfall och på uppmaning av en medlemsstat, anordna möten på annan ort.

— Expertgrupperna kommer som huvudregel att sammanträda två gånger om året men de får vid behov fastställa en annan tidsplan.

Rapportering och information

— Ordförandena för expertgrupperna ska rapportera till arbetsgruppen för idrottsfrågor om arbetet i respektive expertgrupp och lägga fram sina resultat.

— Dagordningarna och mötesrapporterna för alla expertgrupper kommer att göras tillgängliga för alla medlemsstater, oavsett omfattningen av deras deltagande på ett visst område. Expertgruppernas resultat kommer att offentliggöras.

— Expertgruppernas resultat ska ge underlag för kommissionens rapport om arbetsplanens genomförande.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

RÅDET

Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om främjande av ungt företagande för ungdomars sociala delaktighet

(2014/C 183/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM ÄR MEDVETET OM ATT:

1. den ekonomiska kris som uppkom under det senaste årtiondets andra hälft har skapat en särskilt utsatt situation för dagens ungdomar, med en ungdomsarbetslöshet som fortfarande är historiskt hög – 23,2 % inom EU-28 och 23,8 % i euroområdet (december 2013),

2. en sådan hög ungdomsarbetslöshet innebär större fattigdom och socialt utanförskap för unga, och fler och fler känner sig tvingade att lämna sina hemländer, och ibland också Europa, för att söka bättre möjligheter; detta leder till att vissa medlemsstater förlorar kompetens, vilket kan bli svårt att reparera,

3. Europeiska unionen via Europa 2020 och dess flaggskeppsinitiativ ”Ny kompetens och nya arbetstillfällen”, ”En digital agenda för Europa”, ”Innovationsunionen” och ”Unga på väg” främjar entreprenörskap, genom att verka för entreprenörstänkande och kunskaper, färdigheter och kompetens på entreprenörskapsområdet som kan öka konkurrenskraften och en smart och hållbar tillväxt för alla,

4. entreprenörskap är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen – det skapar nya företag och arbeten, öppnar nya marknader, förbättrar produktiviteten och skapar välfärd; entreprenörstänkande förbättrar ungdomars anställbarhet; entreprenörskap, och i synnerhet små och medelstora företag, är ryggraden i EU:s ekonomi och utgör den viktigaste källan till nya jobb [1],

5. kulturer som värdesätter och belönar entreprenöriellt beteende till, t.ex. att ta kalkylerade risker och tänka självständigt, tenderar att utveckla nya lösningar på de sociala utmaningarna; allmänhetens uppfattning om entreprenörer måste i detta avseende förbättras, entreprenörskapsutbildningar måste arrangeras i större utsträckning och underrepresenterade grupper måste få särskild uppmärksamhet och stöd för att starta, driva eller utveckla en verksamhet eller ett företag,

[1] Mer än 99 % av alla europeiska företag är i faktiskt små och medelstora företag. De står för två av tre arbetstillfällen inom den privata sektorn och bidrar till mer än hälften av det totala mervärde som företagen ger i EU (Europeiska kommissionen – GD Näringslivs webbplats).

6. entreprenörskap inte enbart bygger på vinsttanken; olika aktörer, både i den offentliga och privata sektorn, civilsamhället och organisationer inom den sociala ekonomin ([1]), som kombinerar de sociala och entreprenöriella aspekterna, möter våra viktigaste samhällsutmaningar; denna tendens kallas ”socialt företagande” och den nya typen av organisationer som har utvecklats ur detta kallas ”sociala företag”,

7. kultur och kreativitet i de ”förnyade ramarna för europeiskt samarbete på ungdomsområdet” har identifierats som ett handlingsområde inom ungdomspolitiken; den kulturella och den kreativa sektorn ([2]) kan innebära stora möjligheter att omvandla ungdomars kreativitet och humankapital till smart tillväxt och sysselsättning; i den digitala tidsåldern är deltagande i kultur ett kraftfullt verktyg för att främja den sociala integrationen och samhällsengagemanget, särskilt bland ungdomar,

8. expertgruppen för främjande av ungdomars kreativa och innovativa kapacitet genom identifiering av den kompetens och de färdigheter som förvärvats genom icke-formellt och informellt lärande i sin slutrapport övervägde hur man kan förbättra ungdomars anställbarhet,

ANSER ATT:

9. entreprenörskap kan vara en viktig faktor för ungdomars självständighet, personliga utveckling och välbefinnande; entreprenörskap kan ses som en av lösningarna när det gäller att bekämpa ungdomsarbetslösheten,

10. Europa bör satsa på att undervisa och utbilda i entreprenörskap, att skapa en miljö där entreprenörer kan växa och frodas, inbegripet att nå ut till särskilda grupper, samt på att lyfta fram entreprenörer som förebilder,

11. modellen ”socialt företagande”, som främst syftar till att bidra till samhällets bästa, kan tilltala särskilt ungdomar och ge dem chansen att på ett innovativt sätt möta de aktuella ekonomiska, sociala och miljörelaterade utmaningarna; ett socialt företagande som finns nära invånarna och i närområdet tryggar den sociala sammanhållningen genom att ungdomar, inbegripet från utsatta grupper, engageras,

12. sociala företag ([3]) bidrar till smart tillväxt genom att bemöta nya behov med social innovation; de skapar hållbar tillväxt genom att ta hänsyn till sin miljöpåverkan och genom att ha en långsiktig vision; de är på grund av sitt fokus på människor och social sammanhållning centrala när det gäller tillväxt för alla,

ANSER I DETTA AVSEENDE ATT:

13. ungdomspolitiken kan spela en roll i ett sådant sektorsövergripande samarbete som kan bidra till att övervinna hindren; entreprenörskapet liksom många andra områden kräver långsiktigt synsätt och stark tilltro till ungdomars kapacitet; för att uppnå detta måste ungdomar uppmuntras och redan från tidig ålder få med sig entreprenörsanda – initiativkraft, självförtroende, kalkylerat risktagande, kreativitet, organisationsförmåga och målmedvetenhet – för att på så sätt uppnå sin fulla potential och på framgångsrikt sätt ta plats på arbetsmarknaden; för att främja ungt företagande, med särskilt fokus på socialt företagande, har det fastställts ett antal prioriteringar, nämligen att

   — förbättra ungdomars entreprenörstänkande och entreprenöriella kompetens genom formellt, icke-formellt och informellt lärande; entreprenörskompetens omfattar övergripande färdigheter, förhållningssätt och kunskap; ungdomsarbete är ett nyckelverktyg och ett instrument som utvecklar övergripande färdigheter,

([1]) Den sociala ekonomin sysselsätter mer än 14,51 miljoner människor i EU, vilket motsvarar 6,5 % av den totala sysselsättningen. Den omfattar organ som har en särskild rättslig status (kooperativ, stiftelser, föreningar, ömsesidiga bolag) samt sociala företag som drivs som traditionella privata eller publika aktiebolag (Initiativ för socialt företagande – SEK(2011) 1278 slutlig).

([2]) Den kulturella och den kreativa sektorn står för 4,5 % av Europas BNP och sysselsätter nästan 8 miljoner arbetstagare (*Att främja de kulturella och kreativa sektorerna för att främja tillväxt och sysselsättning i EU* – COM(2012) 537 final).

([3]) Ett socialt företag är en aktör inom den sociala ekonomin, vars främsta mål är att skapa sociala effekter snarare än att skapa vinst för sina ägare eller partner. Det är verksamt på en marknad och tillhandahåller varor och tjänster på grundval av företagaranda och på innovativa sätt, och använder främst överskottet på vinsten för sociala ändamål. Ett socialt företag förvaltas på ett öppet och ansvarsfullt sätt, bland annat genom att skapa delaktighet för anställda, kunder och de parter som berörs av dess ekonomiska verksamhet (Initiativ för socialt företagande – SEK(2011) 1278 slutlig).

— främja ungdomsarbete (genom information, rådgivning och mentorskap) och frivilligarbete bland unga, som ett sätt att få de färdigheter som krävs för att hitta arbete eller starta ett eget projekt; ta fasta på ungdomsarbetets bidrag till att förbättra och stödja unga människors kreativa energi och kapacitet för innovation som ett viktigt led i deras personlighetsutveckling och aktiva deltagande,

— förbättra och ytterligare stärka det sociala företagandet som en modell för entreprenörskap bland ungdomar, på ett sätt som kan förbättra deras anställbarhet, samtidigt som hänsyn tas till hållbara och miljömässiga värden,

— främja möjligheterna för alla ungdomar att skaffa sig tillräckliga digitala färdigheter för att de ska kunna dra full nytta av den digitala världen,

— främja kulturell medvetenhet bland unga, som aktörer och användare, för att öka deras initiativförmåga och entreprenörsanda; tillgång till kultur och aktivt deltagande i kulturell verksamhet kan stärka ungdomars välbefinnande och deras medvetenhet om att dela ett gemensamt kulturarv,

UPPMANAR MED BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN MEDLEMSSTATERNA ATT:

14. erkänna den viktiga roll som entreprenörskap och företag har när det gäller att bekämpa ungdomsarbetslösheten; utveckla och stärka politiken för att öka ungdomars kunskap om olika aspekter av entreprenörskap,

15. erkänna vikten av entreprenörskapsutbildning redan från tidig ålder och lyfta fram den roll som icke-formellt och informellt lärande har för att säkerställa ett helhetsgrepp på ungdomars personliga utveckling och underlätta deras integration på arbetsmarknaden,

16. främja ungdomsarbete och frivilligarbete som nyckelinstrument för att utveckla de övergripande och mjuka färdigheter som krävs för att driva företag och verka som entreprenör; vidareutveckla och betona erkännande och validering av icke-formellt och informellt lärande, också med beaktande av de läranderesultat som är av betydelse för entreprenörskap,

17. överväga att erkänna ungdomsorganisationer som en av de viktigaste tillhandahållarna av icke-formellt och informellt lärande som leder till ett entreprenörsstänkande och entreprenöriella färdigheter; i detta avseende kan medlemsstaterna överväga att stärka stödet till ungdomsorganisationer när det gäller vägledning, mentorskap och utbildning av hög kvalitet,

18. gynna och stödja företagsetablering och sociala företag för att övervinna betydande hinder för tillgång till finansiering, stödtjänster och möjligheter till mentorskap (inklusive effektiv användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, där detta är förenligt med partnerskapsavtalen),

19. i förekommande fall erbjuda stöd genom att minska eventuella hinder enligt de sociala och miljömässiga effekterna,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM RAMEN FÖR SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETER OCH MED BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN:

20. öka synligheten för socialt företagande och utveckla verktyg som underlättar förståelsen för denna sektor; i detta avseende, öka kunskapen om och gynna olika former av företag, sociala företag (bland annat kooperativ), kulturella och kreativa företag osv.

21. underlätta praktik och utbyten, erfarenhetsutbyte och annan utbildningsverksamhet som stärker entreprenörsattityder och entreprenöriella färdigheter (t.ex. genom att få ungdomar att delta i direkt entreprenörsverksamhet, utbildning på arbetsplatsen och nätverk, samt genom att främja specialiserade färdigheter) och stödja insatser vars syfte är att definiera läranderesultatet av sådan verksamhet; gynna utveckling av verktyg som gör att ungdomar kan utvärdera och presentera sina färdigheter och kompetenser på entreprenörskapsområdet,

22. uppmuntra småföretag och unga entreprenörer att förnya och ta vara på alla möjligheter som EU:s inre marknad har att erbjuda genom att uppmuntra dem att satsa utomlands och delta i gränsöverskridande överföringar av kunskap och samarbete; för att nå dessa mål bör nätverk av unga sociala entreprenörer och potentiella partner främjas,

23. uppmuntra utbyte av möjligheter samt samarbete mellan unga entreprenörer från olika medlemsstater; öka den ömsesidiga solidariteten mellan generationerna genom utbyte av kunskaper mellan mer erfarna företagare och unga blivande sådana; främja mentorprogram för entreprenörskap på nationell och europeisk nivå,

24. öka det sektorsövergripande samarbetet och trygga tillgång till information och stödtjänster för att skapa gynnsamma villkor och minska den administrativa bördan för unga entreprenörer,

25. verka för att europeiska program som Erasmus+, Erasmus för unga företagare inom ramen för programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosmeprogrammet), Europeiska socialfonden och andra finansiella program för sociala företag och mikrokrediter i enlighet med programmet för sysselsättning och social innovation blir tillgängliga för alla relevanta aktörer och uppmuntra dem att använda dessa, för att öka entreprenöriella färdigheter bland ungdomar och att, när så är lämpligt, främja specialiserade stöd till unga entreprenörer och bygga upp kapaciteten hos dem som arbetar med ungdomar för att till fullo utnyttja deras potential,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT:

26. informera om ungt företagande, inbegripet Europeiska ungdomsportalen, och presentera god praxis för ungt företagande (eventuellt i samband med Europaveckan för små och medelstora företag),

27. inleda en forskningsinsats eller studie samt öka kunskapen om ungt företagande, med fokus på unga entreprenörer, socialt företagande och gröna jobb samt ungdomsarbetets roll i detta sammanhang,

28. stärka aktivt samarbete mellan unga entreprenörer och relevanta affärspartner och arbetsmarknadens parter samt andra aktörer, inbegripet programmen Erasmus+ och Erasmus för unga företagare.

Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om effektiv lärarutbildning [1]

(2014/C 183/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM ERINRAR OM DEN POLITISKA BAKGRUNDEN TILL DENNA FRÅGA I ENLIGHET MED BILAGAN TILL SLUTSATSERNA,

FINNER ATT:

1. undervisning av hög kvalitet är en allmänt vedertagen central faktor för att goda inlärningsresultat ska uppnås, genom att utveckla kunskaper, färdigheter, förhållningssätt och värderingar som inlärare behöver för att uppnå sin fulla potential, både som individer och som aktiva samhällsmedborgare och arbetstagare,

2. även lärarnas roll och förväntningarna på dem förändras i en snabbt föränderlig värld, i och med att de ställs inför utmaningar som kommer sig av nya kompetenskrav, snabb teknisk utveckling och ökad social och kulturell mångfald samt behovet av att kunna tillhandahålla mer individualiserad undervisning och tillgodose särskilda inlärningsbehov,

3. lärarutbildare har en avgörande roll att spela när det gäller att upprätthålla och förbättra kvaliteten på lärarkåren; tillhandahållande av högkvalitativ grundutbildning för lärare, stöd i början av karriären (introduktion) och kontinuerlig fortbildning är en viktig faktor för att säkerställa att lämpliga kandidater lockas till läraryrket och att lärare har och bibehåller den kompetens de behöver för att göra ett bra jobb i dagens klassrum,

4. man för att kunna förbättra lärarutbildningsprogram och rekryteringsförfaranden först måste kartlägga vilken yrkeskompetens lärare behöver i olika stadier av yrkesbanan; ramar för yrkeskompetens kan användas för att höja kvalitetsstandarderna genom att fastställa vilka kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som lärare, bland annat inom yrkesutbildningen och vuxenutbildningen, bör ha eller skaffa sig; på samma sätt kan de lärarutbildare som förbereder lärarna på deras uppgifter dra nytta av denna typ av ramar,

KONSTATERAR ATT:

1. det inte är ovanligt att nya lärare lämnar yrket i förtid, vilket kan leda till betydande förluster för enskilda berörda och för systemen som helhet; grundläggande program för lärarutbildning som på ett adekvat sätt förbereder lärare från första början kan tillsammans med introduktionsåtgärder, mentorskap och större hänsyn för lärares personliga och yrkesmässiga välbefinnande bidra till att åtgärda situationen,

2. lärarutbildningen bör ses som en integrerad del av det vidare politiska målet att höja yrkets attraktionsförmåga och kvalitet, vilket kräver adekvat politik för urval och rekrytering samt för att få yrkesutövare att stanna kvar i yrket, en effektiv grundläggande lärarutbildning, stöd under den första tiden i yrket, fortbildning och utveckling under hela yrkesbanan samt pedagogisk återkoppling och incitament för lärarna,

3. programmen för lärarutbildning, både de för blivande lärare som ännu inte har inlett sin karriär och de för yrkesverksamma lärare inom ramen för den kontinuerliga fortbildningen, bör vara tillräckligt flexibla för att kunna anpassas till förändringar när det gäller undervisning och lärande; de bör bygga på lärarnas egna erfarenheter och ha som mål att främja tvärvetenskapliga strategier och samarbetsstrategier så att utbildningsinstitutionerna och lärarna ser det som en del av sin uppgift att samarbeta med berörda parter som kolleger, föräldrar och arbetsgivare,

[1] I begreppet *lärare* innefattas i denna text lärare i skolor och inom yrkesförberedande utbildning, handledare och instruktörer samt vuxenutbildare.
Begreppet *lärarutbildare* används för att benämna alla dem som aktivt främjar lärarstudenters och lärares formella lärande, både under den grundläggande lärarutbildningen och under deras fortbildning.

4. den snabba utbredningen av verktyg för digitalt lärande och öppna lärresurser också leder till att lärarna måste lära sig hur dessa fungerar tillräckligt väl för att kunna skaffa sig relevant digital kompetens och på lämpligt sätt kunna använda verktygen och resurserna i undervisningen; dessa nya verktyg kan också bidra till att säkerställa lika tillgång till utbildning av hög kvalitet för alla,

ÄR ENIGT OM ATT:

1. den grundläggande lärarutbildningen bör ge blivande lärare den centrala kompetens som krävs för att förmedla undervisning av hög kvalitet samt stimulera deras motivation att skaffa ny kompetens och uppdatera sin befintliga kompetens under hela yrkesbanan; samtidigt som nationella förhållanden beaktas fullt ut bör utbildningen inte bara innefatta ämneskunskaper och pedagogisk kompetens som förstärks genom integrerade perioder med undervisningspraktik, utan även uppmuntra till egna reflexioner och samverkansinriktat arbete, anpassning till multikulturella klasser och antagande av ledarroller,

2. särskilda frågor som bör ägnas mer uppmärksamhet inom lärarutbildningen innefattar effektiva metoder för att hjälpa inlärare att skaffa sig övergripande färdigheter som digital kunskap, lära att lära, entreprenörskap samt kreativt och kritiskt tänkande, liksom för att stärka språkkunskaperna; dessutom bör uppmärksamhet riktas mot effektiva sätt att stödja olika grupper av inlärare, bland annat personer med särskilda behov och/eller som kommer från missgynnade miljöer,

3. den grundläggande lärarutbildningen skulle kunna dra nytta av kvalitetssäkringsarrangemang och regelbundna översyner med tonvikt på att de nödvändiga inlärningsresultaten uppnås, praktiken håller god kvalitet och är tillräckligt lång och på att det som lärs ut är relevant,

4. institutioner för högre utbildning som ger grundläggande lärarutbildning skulle kunna förstärkas som centrum för utbildning av såväl lärare som lärarutbildare och för bedrivande av forskning om utveckling av lärarkompetens samt effektiva undervisnings- och inlärningsmetoder,

5. dialog och partnerskap mellan lärarutbildningsanordnare och utbildningsanstalter liksom med företrädare för arbetsmarknaden och samhället kan ge användbara insikter och idéer för utformningen och genomförandet av utbildningsprogram för lärare; sådana partnerskap kan också bidra till att främja en mer samordnad strategi för kvalifikationer, standarder i fråga om kompetens och tillhandahållande av en motsvarande utbildning, särskilt när det gäller yrkesutbildningen och vuxenutbildningen,

6. både grundläggande lärarutbildning och kontinuerlig fortbildning för lärare bör baseras på gedigen pedagogisk forskning och metoder i fråga om vuxeninlärning som är grundade på praktikgemenskap, e-lärande och peer learning bör tillämpas: lärare bör regelbundet få tillfälle att uppdatera sina ämneskunskaper och få stöd och utbildning i användningen av effektiva och innovativa undervisningssätt, inbegripet sådana som bygger på ny teknik,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH DET INSTITUTIONELLA OBEROENDET SAMT I ÖVERENSSTÄMMELSE MED DE NATIONELLA FÖRHÅLLANDENA:

1. sträva efter att säkerställa att programmen för grundläggande lärarutbildning gör det möjligt för blivande lärare att förvärva all den kompetens som krävs för en framgångsrik inledning på yrkesbanan,

2. främja utarbetandet av omfattande ramar för yrkeskompetens för lärare [1] som fastställer vilken kompetens och vilka kvaliteter som krävs i olika stadier av yrkesbanan eller i olika undervisningssituationer; dessa ramar bör vara tillräckligt flexibla för att uppfylla föränderliga behov och bör diskuteras i samarbete med berörda parter,

3. på samma sätt uppmuntra till fastställandet av ramar för yrkeskompetens för lärarutbildare som beskriver vilken kompetens de behöver, och samtidigt stärka samarbetet och utbytet av praxis mellan lärarutbildare och utveckla sådana områden som skolbaserat mentorskap för nya lärare,

4. ytterligare undersöka potentialen för fördjupat samarbete, partnerskap och nätverksarbete med ett stort antal aktörer vid utformningen av program för lärarutbildning,

[1] Med utgångspunkt i rapporten från juli 2013 från den tidigare temagruppen för lärares fortbildning (Supporting teacher competence development for better learning outcomes).

5. främja effektiv digital utbildning och digitalt lärande genom att se till att lärarutbildarna och lärarna själva förvärvar tillräcklig digital kompetens och att de lär sig hjälpa inlärare att på ett förståndigt och säkert sätt använda digitala resurser samt att bättre hantera individuella inlärningsprocesser genom uppdaterade program för lärarutbildning och förbättrad tillgång till, och användning av, högkvalitativa öppna lärresurser,

6. använda finansieringsmöjligheterna inom EU-instrument som programmet Erasmus + och, om så är lämpligt, Europeiska socialfonden för att

   i) stödja medlemsstaternas åtgärder för att höja kvaliteten på den grundläggande lärarutbildningen och den kontinuerliga fortbildningen för lärare,

   ii) främja rörligheten för blivande lärare, lärarkåren och lärarutbildare, och uppmuntra strategiska partnerskap, politiska experiment och framåtblickande lärarutbildningsprojekt, särskilt för att göra det möjligt att testa nya metoder och tillämpa kompetensramar i praktiken,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT:

1. på bästa sätt utnyttja strukturerna i Utbildning 2020 inom ramen för den öppna samordningsmetoden för att förstärka evidensbaserat beslutsfattande och utveckla och sprida framgångsrik politisk praxis i fråga om

   — effektiva program för lärarutbildning med inriktning på grundläggande lärarutbildning och olika sätt att ta upp samverkansinriktade undervisningsmetoder,

   — fortbildning för yrkesutbildare på arbetsplatser, med tanke på deras nyckelroll när det gäller att tillhandahålla praktikplatser av hög kvalitet och andra former av lärande på arbetsplatsen,

   — förstärkning av kursplanernas relevans för lärarutbildningen och av lärarnas och utbildarnas yrkesskicklighet, om så är lämpligt genom ett närmare samarbete med arbetsgivare, inbegripet företag,

2. utnyttja resultaten av relevanta studier och undersökningar, exempelvis Talis [1], för att beakta de politiska konsekvenserna av lärares och skolledares synpunkter och åsikter om lärarutbildningen,

3. genom forskning fastställa exempel på de effektivaste metoderna och förfarandena för lärare när det gäller att hjälpa inlärare att sköta sin inlärning på ett effektivt sätt i dagens flerdimensionella inlärningsmiljöer,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT:

1. upprätta grupper av lärare, i synnerhet blivande och nyrekryterade lärare, genom att använda befintliga europeiska plattformar för lärare, som e-vänskolekontakter, i syfte att ytterligare utveckla kollegial samverkan i fråga om undervisningspraxis över hela EU,

2. stödja samarbete med partner, nätverk och organisationer som kan erbjuda erfarenhet och sakkunskap i fråga om utformningen av effektiva program för lärarutbildning, framför allt program för grundläggande utbildning.

---

[1] OECD:s *Teaching and Learning International Survey*.

BILAGA

Politisk bakgrund

1. Artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
2. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ([1]).
3. Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 15 november 2007 om bättre utbildning för lärare ([2]).
4. Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete för perioden fram till 2020 (Utbildning 2020).
5. Rådets slutsatser av den 26 november 2009 om fortbildning för lärare och skolledare ([3]).
6. Brygge-kommunikén av den 7 december 2010 samt slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om prioriteringarna för ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning för perioden 2011–2020 ([4]).
7. Rådets resolution av den 28 november 2011 om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande ([5]).
8. Rådets slutsatser av den 26 november 2012 om utbildning i Europa 2020 – utbildningens bidrag till ekonomisk återhämtning, tillväxt och sysselsättning ([6]).
9. Rådets slutsatser av den 15 februari 2013 om att investera i utbildning – ett svar på *En ny syn på utbildning: att investera i färdigheter för att uppnå bättre socioekonomiska resultat* och den årliga tillväxtöversikten för 2013 ([7]).
10. Rådets slutsatser av den 25 november 2013 om effektivt ledarskap inom utbildning ([8]).
11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Erasmus+: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott ([9]).
12. Rådets slutsatser av den 24 februari 2014 om effektiv och innovativ utbildning för att investera i kompetens – till stöd för den europeiska planeringsterminen för 2014 ([10]).

Övrigt bakgrundsmaterial

1. Kommissionens meddelande av den 20 november 2012 *En ny syn på utbildning: att investera i färdigheter för att uppnå bättre socioekonomiska resultat*.
2. Eurydice-nätverkets rapport *Key Data on Teachers and School Leaders in Europe* från 2013.

([1]) EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.
([2]) EUT C 300, 12.12.2007, s. 6.
([3]) EUT C 302, 12.12.2009, s. 6.
([4]) EUT C 324, 1.12.2010, s. 5.
([5]) EUT C 372, 20.12.2011, s. 1.
([6]) EUT C 393, 19.12.2012, s. 5.
([7]) EUT C 64, 5.3.2013, s. 5.
([8]) EUT C 30, 1.2.2014, s. 2.
([9]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.
([10]) EUT C 62, 4.3.2014, s. 4.

Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om flerspråkighet och utvecklingen av språkkunskaper

(2014/C 183/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM BEAKTAR:

— artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— slutsatserna från Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, där man uppmanar till åtgärder för att *"förbättra grundläggande kompetens, i synnerhet genom undervisning i minst två främmande språk från mycket tidig ålder"*, samt till upprättande av en indikator för språklig kompetens ([1]),

— rådets slutsatser av den 19 maj 2006, där principerna för en europeisk indikator för språkkunskaper fastställs ([2]),

— rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (*Utbildning 2020*), där rådet betonar vikten av att stärka den språkliga kompetensen ([3]),

— rådets slutsatser av den 28–29 november 2011 om språkkunskaper för ökad rörlighet, där det betonas att god behärskning av främmande språk är en nyckelkompetens för att kunna ta sig fram i den moderna världen och på arbetsmarknaden ([4]),

— Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Erasmus+, vilken inbegriper målet att förbättra språkundervisningen och språkinlärningen ([5]),

OCH I SYNNERHET:

— rådets slutsatser av den 22 maj 2008 om flerspråkighet där medlemsstaterna uppmanades att arbeta tillsammans för att förstärka det europeiska samarbetet när det gäller flerspråkighet och att vidta lämpliga åtgärder för att effektivisera språkutbildningen ([6]),

— rådets resolution av den 21 november 2008 om en europeisk strategi för flerspråkighet, där medlemsstaterna uppmanas att främja flerspråkighet till stöd för konkurrenskraft, rörlighet och anställbarhet och som ett sätt att stärka interkulturell dialog ([7]),

SOM BEAKTAR ATT:

1. språklig mångfald är ett grundläggande inslag i den europeiska kulturen och den interkulturella dialogen och att förmågan att kommunicera på ett annat språk än modersmålet betraktas som en av de nyckelkompetenser som medborgarna bör sträva efter att förvärva ([8]);

2. det språkliga landskapet i EU är komplext och skiftande, med nationella faktorer som påverkar språkinlärning och språkundervisning, och att det finns betydande skillnader i lagstiftning och praxis på dessa områden,

3. språkkompetens bidrar till de europeiska medborgarnas, särskilt ungdomarnas, rörlighet, anställbarhet och personliga utveckling i överensstämmelse med målen i Europa 2020-strategin för sysselsättning och tillväxt,

4. många europeiska ungdomars språkfärdigheter kan förbättras och att det fortfarande, trots vissa framsteg de senaste decennierna, finns avsevärda skillnader mellan olika länder i fråga om tillgång till språkundervisning,

5. studier i klassiska språk som klassisk grekiska eller latin, som många moderna språk har sitt ursprung i, kan underlätta inlärningen av språk och bidra till bevarandet av vårt gemensamma kulturarv,

([1]) SN 100/1/02 REV 1, s. 19, punkt 44 andra strecksatsen.
([2]) EUT C 172, 25.7.2006, s. 1.
([3]) EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.
([4]) EUT C 372, 20.12.2011, s. 27.
([5]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.
([6]) EUT C 140, 6.6.2008, s. 14.
([7]) EUT C 320, 16.12.2008, s. 1.
([8]) Se Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT L 394, 30.12.2006, s. 10).

ÄR ENIGT OM ATT:

1. EU och medlemsstaterna bör utvärdera framstegen med att utveckla språkkunskaper och att varje land bör bidra till dessa framsteg utifrån sin nationella bakgrund och sina nationella förhållanden,

2. en utvärdering av språkkunskaperna kan bidra till att främja flerspråkighet och en effektiv språkinlärning och språkundervisning i skolorna,

3. en sådan utvärdering kan genomföras på grundval av de principer som anges i bilagan och bör omfatta alla de fyra språkfärdigheterna läs-, skriv- och talfärdigheter samt hörförståelse,

4. utvärderingen kan

   i) anordnas på EU-nivå,

   ii) beakta nationella uppgifter – om sådana uppgifter finns tillgängliga och i enlighet med de nationella förutsättningarna,

   iii) anordnas med stöd från en grupp experter från medlemsstaterna och i samarbete med den permanenta arbetsgruppen för indikatorer och referensvärden, i syfte att garantera största möjliga jämförbarhet,

   iv) finansieras av programmet Erasmus+, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1288/2013 ([1]) och med förbehåll för det årliga budgetförfarandet,

   v) kräva minimala resurser för skolornas del och minimala rapporteringsinsatser för medlemsstaternas del,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT MED BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH I ENLIGHET MED DE NATIONELLA FÖRUTSÄTTNINGARNA:

1. vidta och förbättra åtgärder i syfte att främja flerspråkighet och förbättra språkinlärningens och språkundervisningens kvalitet och effektivitet, bland annat genom undervisning i minst två språk utöver det eller de huvudsakliga undervisningsspråken från tidig ålder och genom att undersöka vilka möjligheter innovativa metoder kan innebära för utvecklingen av språkkunskaper,

2. göra ansträngningar för att utveckla lämpliga metoder för att bedöma språkkunskaper i enlighet med bilagan,

3. ta fram stödåtgärder för att hjälpa barn och vuxna med utländsk bakgrund att lära sig språket (eller språken) i mottagarlandet,

4. utnyttja potentialen hos programmet Erasmus+ och de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att uppnå dessa mål,

5. i högre grad använda europeiska instrument och initiativ för ökad tydlighet som utformats för att stödja och främja språkinlärning, såsom Gemensam europeisk referensram för språk, Europass, Europeiska språkportföljen och Europeiska utmärkelsen för språk,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT MED KOMMISSIONENS STÖD:

1. utbyta erfarenheter och bästa praxis via den öppna samordningsmetoden för att förbättra språkinlärningens och språkundervisningens effektivitet och kvalitet,

2. erkänna den roll som icke-formellt och informellt lärande kan spela i språkinlärningen genom att utforska sätt att erkänna och validera de språkkunskaper som förvärvats på detta sätt i enlighet med rådets rekommendation från 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ([2]),

3. utforska sätt att öka språkinlärningens dragningskraft och säkra ett större engagemang i språkinlärning, bland annat genom utnyttjande av IKT och öppna utbildningsresurser, i syfte att minska antalet inlärare som lämnar språkstudierna innan de har uppnått en adekvat kunskapsnivå,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

([2]) EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT:

1. undersöka om det går att utvärdera språkkunskaperna i medlemsstaterna genom att bland annat använda nationella uppgifter, om sådana finns tillgängliga, med stöd av en grupp experter från medlemsstaterna och i samarbete med den permanenta arbetsgruppen för indikatorer och referensvärden,

2. tillsammans med medlemsstaterna och Eurostat undersöka sätt att, inom ramen för det europeiska statistiksystemet och i syfte att förbättra jämförbarheten, komplettera befintliga EU-uppgifter om antalet elever på högstadie- och gymnasienivå som studerar ett tredje språk [1] i överensstämmelse med ambitionerna i Barcelonamålet och ramen *Utbildning 2020*,

3. fortsätta och förbättra samarbetet med andra organisationer som verkar inom detta område, såsom Europarådet och dess europeiska centrum för moderna språk.

[1] Detta tredje språk får vara vilket modernt språk som helst som undervisas i skolan. Dessutom får medlemsstaterna välja att ange procentandelen elever vars tredje språk är klassisk grekiska och/eller latin. Övriga uppgifter som eventuellt kan samlas in gäller bland annat antalet undervisade språk och huruvida dessa är obligatoriska eller valbara.

BILAGA

Utvärdering av språkkunskaper

Utvärderingen av språkkunskaper bygger på följande:

Den procentandel 15-åriga elever eller, i förekommande fall till följd av nationella förhållanden, elever i åldern 14–16 år [1], som i det andra språk de studerar når nivån *självständig språkanvändare* [2].

Beskrivningen *självständig språkanvändare* motsvarar minst nivå B1 i Gemensam europeisk referensram för språk [3].

Uppgifterna kan samlas in med hjälp av en EU-omfattande undersökning i syfte att bedöma kunskaperna i utbildningssystemens andra språk och presenteras på ett sätt som garanterar största möjliga jämförbarhet. Det går även att i stället använda nationella uppgifter, förutsatt att dessa är förenliga med Gemensam europeisk referensram för språk.

De nationella resultaten läggs ihop som ett enkelt genomsnitt av de fyra faktorerna läs-, skriv- och talfärdigheter samt hörförståelse. Resultatet är ett viktat genomsnitt av dessa nationella resultat som tar hänsyn till befolkningsstorlek.

---

[1] Största möjliga jämförbarhet kommer att säkerställas.

[2] Med det *första* språket avses det eller de huvudsakliga undervisningsspråken. Med det *andra* språket avses det av de övriga språken som undervisas i störst utsträckning. Varje medlemsstat ska fastställa vilka språk som ska betraktas som dess *första* och *andra* språk. Endast officiella EU-språk kan beaktas som andra språk.

[3] B1 (självständig språkanvändare) definieras enligt följande:
Förmåga att förstå huvudinnehållet i en tydlig normal framställning om välkända företeelser som man regelbundet stöter på i arbetet, i skolan, på fritiden, osv. Förmåga att fungera i de flesta situationer som kan uppstå vid resor i länder eller områden där språket talas. Förmåga att skriva enkel, sammanhängande text om välkända ämnen eller ämnen av personligt intresse. Förmåga att beskriva upplevelser och intryck, drömmar, förhoppningar och ambitioner samt kortfattat motivera och förklara åsikter och framtidsplaner.

Rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om kvalitetssäkring inom utbildningen

(2014/C 183/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM ERINRAR OM DEN POLITISKA BAKGRUNDEN TILL DESSA SLUTSATSER, SOM ÅTERGES I BILAGAN,

VÄLKOMNAR:

de framsteg som, om än i olika utsträckning på grund av olika utgångspunkter, har gjorts när det gäller att utveckla en kultur som bygger på en ständig strävan efter högre kvalitet i Europas utbildningssystem, vilka lyfts fram i ett antal nyligen utgivna rapporter från kommissionen ([1]),

ANSER ATT:

1. EU:s utbildningssystem, som viktiga drivkrafter bakom strävan efter bättre arbetstillfällen, starkare tillväxt och konkurrenskraft, står inför stora utmaningar som en kontinuerlig kvalitetsförbättring kan bidra till att möta, däribland utökat tillträde, minskade avhopp och ökad andel inlärare som stannar kvar, främjande av innovativt lärande och säkerställande av att inlärarna erhåller de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs för ett inkluderande samhälle, aktivt medborgarskap, livslångt lärande och anställbarhet, oavsett social och ekonomisk bakgrund,

2. kvalitetssäkringsmekanismer kan spela en viktig roll för att hjälpa utbildningsanstalter och politiska beslutsfattare att möta dessa utmaningar genom att se till att kvaliteten på utbildningssystemen och på enskilda utbildningsanstalter är tillräckligt god och att kvalitetssäkring – som en del av en rad åtgärder från myndigheters och utbildningsanstalters sida – skapar större öppenhet och insyn och stärker tilltron till tillämpligheten av och kvaliteten på kunskaper, färdigheter, kompetenser och kvalifikationer, som i sin tur bygger på tilltron till utbildningsanstalternas och utbildningsanordnarnas kvalitet,

3. de europeiska kvalitetssäkringsinstrumenten i kombination med den europeiska referensramen för kvalifikationer, referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning och de därtill kopplade nationella referensramarna för kvalifikationer alla har bidragit till utvecklingen av en kvalitetskultur vid utbildningsanstalterna, vilket i sin tur har underlättat rörlighet i utbildningssyfte och arbetskraftens rörlighet över gränser och mellan olika system,

4. flexibla kvalitetssäkringsmetoder kan, med tanke på de erfarenheter som gjorts inom högre utbildning och inom yrkesutbildning, vara till hjälp för kvalitetssäkring inom formellt och icke-formellt lärande inom alla utbildningssektorer och kan dessutom tillämpas på framväxande fenomen som öppna lärresurser och gränsöverskridande utbildning, bl.a. utbildning genom franchise ([2]),

ÄR ENIGT OM FÖLJANDE:

1. Det finns avsevärt utrymme för effektivare strategier för kvalitetssäkring inom alla utbildningssektorer, som rör sig bort från en strategi med en ”checklista” och mot utvecklingen av verkliga, djupt förankrade kvalitetshöjningsattityder i undervisning och lärande som kan höja standarden och förbättra läranderesultaten.

2. Kvalitetssäkring – inom ramen för kontinuerlig kvalitetshöjning – bör understödja reformer av utbildningssystem i linje med reformagendor på EU-nivå och nationell nivå.

3. Kvalitetssäkringen – särskilt den interna kvalitetssäkringen – på området för högre utbildning har blivit allt effektivare när det gäller att hjälpa högre utbildningsanstalter att nå sina mål. Den externa kvalitetssäkringen är olika utformad i medlemsstaterna alltefter nationella behov och omständigheter, med bl.a. programackreditering och utbildningsanstaltsutvärdering som bidrar till allt större förtroende och högre standarder.

([1]) Se bilagan (”Annan bakgrund”).

([2]) *Gränsöverskridande utbildning* innefattar tillhandahållande av tjänster inom högre utbildning i utlandet genom universitetsfilialer eller inom ramen för franchiseavtal eller valideringsarrangemang ingångna mellan en utsändande och en mottagande utbildningsanstalt.

Inom den externa kvalitetssäkringen finns en allt starkare tendens till att använda sig av utbildningsanstaltsutvärdering, vilket gör det möjligt för de högre utbildningsanstalterna att anpassa sitt utbud på ett mer flexibelt sätt som motsvarar både deras egna, de studerandes, arbetsmarknadens och samhällets behov.

4. Gränsöverskridande samarbete inom kvalitetssäkring har inom samma område en avgörande roll att spela när det gäller att bygga upp förtroende och höja kvalitetsstandarderna, främja rörlighet i utbildningssyfte, förbättra förutsättningarna för gemensamma program och bidra till en högre utbildning som fungerar väl både över gränserna och genom franchise. Ökade möjligheter för kvalitetssäkringsorgan att, med iakttagande av nationella krav, erbjuda gränsöverskridande kvalitetssäkring genom det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (Eqar) bör bidra till att främja en europeisk dimension inom kvalitetssäkring och underlätta gränsöverskridande utvärdering och enklare förfaranden för gemensamma program.

5. De vägledande verktyg och det utbildningsmaterial som tagits fram av Eqavet [1]-nätverket på området för yrkesutbildning har bidragit till framstegen mot en kvalitetskultur i medlemsstaterna och de flesta medlemsstater har antingen redan infört eller håller på att ta fram en nationell strategi för kvalitetssäkring som ligger i linje med Eqavet. Större ansträngningar bör göras för att i synnerhet se till att läranderesultat i ökad utsträckning beaktas i kvalitetssäkringsmetoderna och metoderna även kan tillämpas på icke-formellt lärande och lärande på arbetsplatsen i antingen formella eller icke-formella miljöer, beroende på vad som är lämpligt i det nationella sammanhanget.

6. Erfarenheterna från Eqavet kan utgöra grunden för utformningen av en övergripande strategi för kvalitetssäkring på området för vuxenlärande.

7. Ökad överblickbarhet när det gäller kvalitetssäkringen inom olika sektorer och i system för validering av icke-formellt och informellt lärande – däribland alla former av e-lärande – skulle också bidra till ökat förtroende och större genomtränglighet mellan olika sektorer och länder.

RÅDET UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT, I ENLIGHET MED NATIONELL PRAXIS OCH MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN, SAMARBETA MED RELEVANTA INTRESSENTER FÖR ATT:

1. utveckla och främja en kvalitetshöjningskultur som genomsyrar all utbildning för att höja såväl kvaliteten på de kunskaper, färdigheter och kompetenser som inlärarna utvecklar som kvaliteten på inlärningsprocessen och utnyttja de europeiska kvalitetssäkringsinstrumenten på lämpligt sätt,

2. stärka kvalitetssäkringsmetodernas kapacitet att hantera nuvarande och framtida utveckling på utbildningsområdet, såsom e-lärande i alla dess former, och se till att kvalitetssäkringsorganens verksamhetsområde är tillräckligt flexibelt i detta avseende,

3. säkerställa ökad öppenhet vad gäller resultaten av kvalitetsbedömningar,

4. använda de finansieringsmöjligheter som Erasmus+-programmet erbjuder för att ta fram innovativa gränsöverskridande projekt som ökar kvalitetssäkringens kapacitet att understödja hållbara utbildningsreformer över hela EU och i lämpliga fall använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att främja utvecklingen av kvalitetssäkrade utbildningssystem,

5. genom kvalitetssäkring ge incitament till främjandet av högkvalitativ undervisning,

6. inom ramen för Bolognaprocessen stödja den redan inledda översynen av standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning, för att göra dessa tydligare och mer användbara och tillämpliga, också vad gäller deras tillämpningsområde, med tonvikt på högre kvalitetsstandarder,

7. där så är lämpligt uppmuntra gränsöverskridande samarbete mellan kvalitetssäkringsorgan i alla sektorer och för alla former av utbildning,

8. säkra kvaliteten på den utbildning som tillhandahålls av högre utbildningsanstalter med universitetsområden och kurser som ges genom franchise utomlands, med stöd av nationella kvalitetssäkringsorgan, genom att stärka samarbetet mellan kvalitetssäkringsorgan i utsändande länder och mottagarländer eller genom att låta Eqar-registrerade organ utvärdera utbildningsanstalter med ett gränsöverskridande och franchisebaserat utbud, så att kvalitetskraven uppfylls och gränsöverskridande samarbete och ömsesidigt lärande uppmuntras,

[1] Europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning.

9. fortsätta genomföra Eqavet-ramen i syfte att bygga upp en kvalitetssäkringskultur i och mellan medlemsstater, även hos dem som tillhandahåller yrkesutbildning, genom att i första hand anstränga sig för att innan utgången av 2015 på nationell nivå – i enlighet med Bryggekommunikén – inrätta en gemensam referensram för kvalitetssäkring för yrkesutbildningsanordnare som omfattar yrkesutbildningsrelaterat skolbaserat lärande och lärande på arbetsplatsen, beroende på vad som är lämpligt i det nationella sammanhanget,

10. se till att kvalitetssäkringssystem, kvalitetssäkringsåtgärder och kvalitetssäkringsinstrument regelbundet utvärderas så att de ständigt kan utvecklas och göras effektivare.

RÅDET UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT, MED BEAKTANDE AV DE OLIKA SEKTORERNAS SÄRDRAG OCH KRAV SAMT NATIONELLA FÖRUTSÄTTNINGAR, GÖRA FÖLJANDE:

1. Fortsätta att främja öppenhet och insyn i samt komplementaritet mellan olika sektors kvalitetssäkringsmetoder genom att utgå från europeiska principer för kvalitetssäkring ur ett livslångt lärande-perspektiv, i avsikt att garantera kvaliteten på resultaten för inlärare och öka genomträngligheten mellan utbildningssektorerna. Bland möjliga ytterligare åtgärder märks följande:

   a) Att öka användningen av en strategi baserad på läranderesultat vid fastställande, utfärdande och bedömning av kunskaper, färdigheter, kompetenser och kvalifikationer, genom att bygga vidare på den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande och meritbaserade europeiska instrument som ECTS ([1]) och Ecvet ([2]).

   b) Att verka för öppna kvalitetssäkringsmetoder som bygger vidare på befintliga kvalitetssäkringsramar och som stöder tillförlitliga, giltiga och trovärdiga bedömningsmetoder och bedömningsverktyg för validering av icke-formellt och informellt lärande.

   c) Att förstärka kopplingarna och samarbetet mellan intressenterna inom utbildningsvärlden och arbetsvärlden, bland annat i syfte att utveckla lämplig kompetensbevakning och lämpliga kompetensprognoser.

   d) Att, där så är lämpligt, genom kvalitetssäkring involvera relevanta intressenter, inbegripet personal, inlärare och arbetsgivare i strategiskt beslutsfattande, i utformning av kvalifikationer och i programutveckling, programutbud och programövervakning, i syfte att garantera kontinuerlig kvalitetsförbättring inom utbildningsanstalter.

2. Utnyttja kvalitetssäkringens potential för att stärka genomförandet av nationella kvalifikationsramar med koppling till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

3. Dra nytta av det pågående arbetet inom högre utbildning inom ramen för Bolognaprocessen i syfte att tillvarata kvalitetssäkringens potential för att stärka det ömsesidiga förtroendet och öppenhet och insyn som grund för en övergång till ett mindre komplicerat erkännande av alla relevanta kvalifikationer.

4. Sträva, genom att beakta de erfarenheter som förvärvats inom högre utbildning, efter att öka den gränsöverskridande öppenheten avseende kvalitetssäkringsmetoder i andra utbildningssektorer och på andra utbildningsnivåer.

5. Utforska kvalitetssäkringsmetoder i syfte att bättre ta itu med kvaliteten på icke-formellt lärande och lärande på arbetsplatsen på ett sätt som är lämpligt i det nationella sammanhanget, i förekommande fall genom att utgå från Eqavet-ramen.

6. Ytterligare utforska relevanta kvalitetssäkringsfrågor i samband med e-lärande, t.ex. bedömning och certifiering av nya in- och utlärningsformer.

7. Arbeta – särskilt mot bakgrund av kommissionens nya utvärderingsrapport om den europeiska referensramen för kvalifikationer och dess lägesrapporter om kvalitetssäkring inom yrkesutbildning och högre utbildning ([3]) – för en närmare samordning och förbättring av Eqavet och de europeiska verktygen för kvalitetssäkring inom den högre utbildningen, framför allt genom att införliva en strategi baserad på läranderesultat och med stöd av instrumenten för ökad tydlighet såsom den europeiska referensramen för kvalifikationer, Europass och europeiska meritsystem.

([1]) Det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter inom den högre utbildningen.
([2]) Det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen.
([3]) Se bilagan.

8. Inom den öppna samordningsmetoden undersöka vilket utrymme medlemsstaterna har att stärka sina kvalitetssäkringsbestämmelser och kvalitetssäkringsinitiativ på områdena förskoleutbildning, skolutbildning och vuxenlärande mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts inom andra sektorer.

9. Fortsätta att främja kvalitetssäkringssamarbete på internationell nivå inom alla sektorer, genom samarbete med internationella organisationer, politisk dialog med internationella nyckelpartner och partnerskap med utbildningsanstalter i hela världen.

RÅDET UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

1. Fortsätta att stärka kopplingarna och synergin mellan olika EU-verktyg för ökad tydlighet som stöder kvalitetssäkring, erkännande och rörlighet, och eftersträva ytterligare komplementaritet och konvergens mellan sådana verktyg, bl.a. genom att ta del av läget i samråden om ett europeiskt område för färdigheter och kvalifikationer.

2. Fortsätta att stärka det ömsesidiga lärandet genom europeiskt kvalitetssäkringssamarbete inom alla sektorer, bland annat med hjälp av finansiering från Erasmus+-programmet.

3. Utforska olika sätt att stödja medlemsstaterna i utvecklingen av kvalitetssäkringsmetoder så att dessa kan tillämpas på olika in- och utlärningsformer eller på olika utbildningssektorer och utbildningsnivåer.

BILAGA

Politisk bakgrund

1. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 12 februari 2001 om europeiskt samarbete om kvalitetsbedömning inom skolutbildningen ([1]).

2. De standarder och riktlinjer för kvalitetssäkring för det europeiska området för högre utbildning som antogs 2005, och det åtagande att se över dessa som ingicks av ministrarna vid Bolognakonferensen på ministernivå i Bukarest den 26–27 april 2012.

3. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 15 februari 2006 om europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen ([2]).

4. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande, i synnerhet de gemensamma principerna för kvalitetssäkring inom högre utbildning och yrkesinriktad utbildning i bilaga III ([3]).

5. Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (”Utbildning 2020”) för perioden fram till 2020 ([4]).

6. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning ([5]).

7. Slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 19 november 2010 om prioriteringarna för ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning för perioden 2011–2020 ([6]).

8. Rådets slutsatser av den 28 november 2011 om moderniseringen av den högre utbildningen ([7]).

9. Rådets resolution av den 28 november 2011 om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande ([8]).

10. Rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ([9]).

11. Rådets slutsatser av den 15 februari 2013 om att investera i utbildning – ett svar på *En ny syn på utbildning: att investera i färdigheter för att uppnå bättre socioekonomiska resultat* och den årliga tillväxtöversikten för 2013 ([10]).

12. Rådets slutsatser av den 25 november 2013 om den europeiska högre utbildningens globala dimension ([11]).

13. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Erasmus+: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott ([12]).

14. Rådets slutsatser av den 24 februari 2014 om effektiv och innovativ utbildning för att investera i kompetens – till stöd för den europeiska planeringsterminen för 2014 ([13]).

([1]) EGT L 60, 1.3.2001, s. 51.
([2]) EUT L 64, 4.3.2006, s. 60.
([3]) EUT C 111, 6.5.2008, s. 7.
([4]) EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.
([5]) EUT C 155, 8.7.2009, s. 1.
([6]) EUT C 324, 1.12.2010, s. 5.
([7]) EUT C 372, 20.12.2011, s. 36.
([8]) EUT C 372, 20.12.2011, s. 1.
([9]) EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.
([10]) EUT C 64, 5.3.2013, s. 5.
([11]) EUT C 28, 31.1.2014, s. 2.
([12]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.
([13]) EUT C 62, 4.3.2014, s. 4.

Annan bakgrund

1. Den europeiska rapporten från maj 2000 om kvaliteten i skolväsendet: 16 kvalitetsindikatorer.

2. Eurydice-undersökningen: *Evaluation of Schools providing Compulsory Education in Europe*, 2004.

3. Rapporten från högnivågruppen för modernisering av högre utbildning från juni 2013 om förbättring av kvaliteten på undervisning och lärande vid Europas högre utbildningsanstalter.

4. 2013 års undersökning om kvalitetssäkring inom vuxenutbildningen och rapporten från temagruppen för kvalitet i vuxenutbildningen av den 24 oktober 2013.

5. Rapporten av den 19 december 2013 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med titeln *Evaluation of the European Qualification Framework (EQF) – Implementation of the Recommendation of the European Parliament and the Council on the Establishment of the European Qualifications Framework for Lifelong Learning*.

6. Rapporten av den 28 januari 2014 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om framstegen med kvalitetssäkring i den högre utbildningen.

7. Rapporten av den 28 januari 2014 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning.

Rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om kulturarvet som en strategisk resurs för ett hållbart Europa

(2014/C 183/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

KONSTATERAR ATT:

1. fördraget föreskriver att unionen ska säkerställa att Europas kulturarv skyddas och utvecklas,

2. kulturarvet består av de resurser som ärvts från det förflutna i alla former och aspekter – materiella, immateriella och digitala (ursprungligen digitala eller digitaliserade), däribland monument, platser, landskap, färdigheter, seder och bruk, kunskap och uttryck för mänsklig kreativitet såväl som samlingar som förvaras i och förvaltas av offentliga och privata organ som museer, bibliotek eller arkiv; det har sitt ursprung i samverkan mellan människor och platser genom tiderna och är under ständig utveckling; dessa resurser har ur kulturell, miljömässig social och ekonomisk synpunkt ett stort samhällsvärde, och en hållbar förvaltning av dem utgör därför ett strategiskt val för 2000-talet,

3. kulturarvet är en stor tillgång för Europa och utgör en viktig del i det europeiska projektet,

4. kulturarvet, en icke-förnybar resurs som är unik och inte kan ersättas eller bytas ut, står idag inför stora utmaningar kopplade till kulturell, miljömässig, social, ekonomisk och teknisk omvandling vilket påverkar alla aspekter av det liv vi lever idag;

FRAMHÅLLER ATT:

5. kulturarvet spelar en viktig roll i skapandet och stärkandet av socialt kapital eftersom det har kapaciteten att

   a) inspirera till och främja medborgarnas deltagande i samhällslivet,

   b) öka livskvaliteten och välbefinnandet för individer och deras samhällen,

   c) främja mångfald och dialog över de kulturella gränserna genom att bidra till en starkare känsla av tillhörighet för en större krets och till en bättre förståelse och respekt mellan folken,

   d) bidra till att minska sociala skillnader, underlätta social integration, kulturellt och socialt deltagande samt främja dialog över generationsgränserna och social sammanhållning,

   e) erbjuda möjligheter att utveckla färdigheter, kunskap, kreativitet och innovation,

   f) vara ett effektivt utbildningsverktyg för formell, icke-formell och informell utbildning och livslångt lärande.

6. Kulturarvet har en viktig ekonomisk påverkan, bl.a. som en integrerad del av kultursektorn och den kreativa sektorn eftersom det bland annat

   a) utgör en stark drivande kraft för inkluderande lokal och regional utveckling och skapar betydande externa effekter, särskilt genom att stärka hållbar kulturturism,

   b) stärker en hållbar utveckling och förnyelse på landsbygden och i städer så som initiativ från flera europeiska regioner och städer visat,

   c) genererar olika slags sysselsättning.

7. Kulturarvet spelar en särskild roll för att uppnå målen i Europa 2020-strategin om en ”smart och hållbar tillväxt för alla” eftersom det har en social och ekonomisk påverkan och bidrar till miljöhållbarhet.

8. Begreppet kulturarv spänner över flera områden inom den offentliga politiken, sträcker sig bortom kulturpolitiken och omfattar exempelvis regional utveckling, social sammanhållning, jordbruk, havsfrågor, miljö, turism, utbildning, den digitala agendan, forskning och innovation. Dessa politiska områden har en direkt eller indirekt påverkan på kulturarvet samtidigt som kulturarvet innebär en stor potential för att uppnå deras syften. Därför bör denna potential fullt ut erkännas och utvecklas;

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM SINA RESPEKTIVE BEHÖRIGHETSOMRÅDEN OCH MED IAKTTAGANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN:

9. erkänna kulturarvets inneboende värde och utveckla potentialen i kultur och kulturarv som en gemensam strategisk resurs i syfte att utveckla ett samhälle baserat på demokratiska, etiska, estetiska och ekologiska värden, i synnerhet i en tid av kris,

10. förstärka dialogen med kulturarvets intressenter i syfte att identifiera och genomföra en samordnad politik och samordnade åtgärder för en hållbar förvaltning och utveckling av kulturarvet samt främja samverkan med internationella och mellanstatliga organisationer, särskilt med Europarådet,

11. mobilisera tillgängliga resurser för att stödja, stärka och främja kulturarvet med hjälp av ett integrerat helhetsperspektiv med beaktande av kulturarvets kulturella, ekonomiska, sociala, miljömässiga och vetenskapliga komponenter,

12. bidra till att integrera kulturarvet i den nationella och europeiska politiken,

13. identifiera och bygga vidare på de synergier som skapats mellan EU och nationell offentlig politik bortom kulturpolitiken, t.ex. inom regional utveckling, sammanhållning, jordbruk, havsfrågor, miljö, energi och klimatförändring, turism, utbildning, forskning och innovation, i syfte att skapa mervärde,

14. när så är möjligt öka tillgången på finansiering, till fullo använda sig av tillgängliga program för den offentliga och privata sektorn och främja investeringar i kulturarv som en del av integrerade strategier för hållbar lokal och regional utveckling inom ramen för tillgängliga nationella program och EU-program, liksom EU:s strukturfonder, i enlighet med partnerskapsavtal,

15. fortsätta att stödja EU:s insatser för det europeiska kulturarvsmärket ([1]),

16. fortsätta att främja utbildning om kulturarvet, informera allmänheten om den potential som kulturarvet innebär för hållbar utveckling och uppmuntra allmänhetens, särskilt barns och ungdomars, deltagande, i samarbete med civilsamhället,

17. förbättra insamlingen och analysen av kvalitativa bevis och kvantitativa data, inbegripet statistik, som är hänförliga till kulturarvet,

18. främja finansieringen, utvecklingen och spridningen av digitalt kulturellt innehåll liksom tillgången till innovativa kulturarvsrelaterade tjänster som har kulturellt och utbildningsmässigt värde för medborgarna samt allmänhetens tillgång till dessa digitala kulturarvstillgångar och kulturarvstjänster, inbegripet via Europeana;

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT:

19. främja faktabaserade långsiktiga modeller för kulturarvspolitik som drivs i gemenskapers och medborgares regi,

20. stärka kulturarvets roll när det gäller hållbar utveckling med inriktning på stads- och landsbygdsplanering samt återuppbyggnads- och återställningsprojekt,

21. främja nätverksbyggande och partnerskap mellan kulturarv och andra politikområden, mellan offentliga och privata aktörer inom alla berörda områden och mellan olika myndighetsnivåer,

22. överväga att inkludera kulturarvet inom ramen för rådets nästa handlingsplan för kultur vilken kommer att genomföras från och med 2015 och framåt,

23. stärka det gränsöverskridande, interregionala och transnationella samarbetet om kulturarvsfrågor med relevanta aktörer,

([1]) EUT L 303, 22.11.2011, s. 1.

24. främja sådana traditionella kunskaper och färdigheter som är nödvändiga för tryggandet, den hållbara förvaltningen, och utvecklingen av kulturarvet, och som ska föras vidare till kommande generationer och därmed förbättra humankapitalet och säkerställa ett kontinuerligt skydd av och en kontinuerlig tillgång till Europas kulturella tillgångar,

25. samarbeta ytterligare i fråga om en forskningsagenda för kulturarvet och stärka stödet för forskningsinitiativ rörande kulturarvet inom EU:s ramprogram för forskning och innovation, Horisont 2020, till exempel initiativet för gemensam programplanering Kulturarv och globala förändringar;

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT:

26. fortsätta analysen av kulturarvets ekonomiska och sociala påverkan inom EU och bidra till utarbetande av en strategi för kulturarv,

27. i samband med översynen av Europa 2020-strategin beakta kulturarvets bidrag till att uppnå strategins mål,

28. ta hänsyn till kulturarvets särskilda natur vid tillämpningen av regler för statligt stöd,

29. främja utbytet och användningen av bra metoder från projekt som finansierats inom ramen för unionsprogram och som syftar till att främja hållbar användning och förvaltning av kulturarvet,

30. på EU-nivå ytterligare stödja nätverksbyggande och resurssammanslagning på kulturarvsområdet mellan experter och yrkesverksamma från den offentliga och privata sektorn och från organisationer i civilsamhället.

Rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten

(2014/C 183/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM ERINRAR OM ATT:

1. jämställdhet mellan kvinnor och män är en av Europeiska unionens grundläggande principer i enlighet med fördragen och ingår bland unionens mål och uppgifter; unionen har som specifik uppgift att i all sin verksamhet integrera ett jämställdhetsperspektiv ([1]),

2. jämställdhet mellan kvinnor och män fastslås i artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

3. kommissionen i sin strategi för jämställdhet 2010–2015 ([2]) där fem prioriterade åtgärdsområden fastställdes, nämligen ekonomisk självständighet i praktiken, lika lön för lika arbete och likvärdigt arbete, jämställdhet i beslutsfattandet, värdighet, integritet och ett slut på könsbaserat våld samt jämställdhet i EU:s yttre åtgärder, har åtagit sig att främja integreringen av jämställdhetsperspektiv i all EU-politik; i sitt meddelande om att utveckla EU-dimensionen inom idrotten ([3]) föreslog kommissionen åtgärder som särskilt fokuserar på tillträdet till idrott för invandrarkvinnor och kvinnor från etniska minoriteter, tillgången till beslutsfattande positioner och kampen mot könsstereotyper,

4. jämställdhet mellan kvinnor och män är avgörande för att uppnå EU:s mål om ekonomisk och social sammanhållning och hög nivå i fråga om sysselsättning, för att säkerställa hållbar tillväxt och konkurrenskraft samt för att möta den demografiska utmaningen,

5. rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso-och sjukvård samt konsumentfrågor) har antagit slutsatser om flera relevanta aspekter av jämställdhet mellan kvinnor och män ([4]), i synnerhet rådets slutsatser om den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) och rådets slutsatser till stöd för genomförandet av Europeiska kommissionens strategi för jämställdhet 2010–2015,

6. det vid EU:s konferens om jämställdhet och idrott den 3–4 december 2013 i Vilnius undersöktes möjliga strategiska åtgärder för att uppnå målet om jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten senast 2016–2020 och att kommissionen, medlemsstaterna och idrottsrörelsen uppmanades att utarbeta en plan för strategiska åtgärder på området,

7. i Brightonförklaringen, som var resultatet av den första världskonferensen om kvinnor och idrott i Brighton i Storbritannien 1994 samt förklaringarna från ministrar och ledande tjänstemän med ansvar för skolidrott och idrott (Mineps) inom ramen för Unesco i Aten (2004) och Berlin (2013), efterlystes särskilda åtgärder för att främja lika möjligheter inom idrotten,

8. vid den konferens om våld mot kvinnor i EU avseende övergrepp i hemmet, på arbetsplatsen, offentligen och online som hölls i Bryssel den 5 mars 2014 presenterades resultaten av en undersökning om våld mot kvinnor ([5]) som genomförts av FRA (EU:s byrå för grundläggande rättigheter); undersökningen visade att 33 % av alla kvinnor har varit utsatta för fysiskt och/eller sexuellt våld, varvid 32 % av alla offer för sexuella trakasserier bekräftar att gärningsmannen var en chef, kollega eller kund; flertalet av de kvinnor som var offer rapporterade inte sina erfarenheter vare sig till polisen eller till någon organisation för stöd till brottsoffer. ([6])

9. det grekiska ordförandeskapets seminarium om könsrelaterat våld inom idrott och skydd av minderåriga den 20 mars 2014 i Aten, uppmanade till att behandla och regelbundet övervaka frågan om jämställdhet inom idrotten på alla nivåer och områden, inklusive könsrelaterat våld inom idrotten, och att bedöma arten och omfattningen av könsrelaterat våld inom idrotten, med särskild inriktning på elitidrott,

([1]) Artiklarna 2 och 3.3 i EU-fördraget och artikel 8 i EUF-fördraget.
([2]) Dok. 13767/10.
([3]) Dok. 5597/11.
([4]) Dok. 18127/10 och dok. 7370/11.
([5]) Undersökningen grundades på personliga intervjuer med 42 000 kvinnor i åldern 18–74 år i EU:s 28 medlemsstater.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

förhållandet mellan tränare och idrottare och deras omgivning samt det inbördes förhållandet mellan olika idrottare; dessutom efterlystes tillräckliga verktyg (t.ex. stödtjänster, rådgivning och telefonjourer) som ska utvecklas för de idrottare som har utsatts för sexuella trakasserier och våld inom idrotten,

SOM ÄR MEDVETET OM ATT:

10. betydande uppmärksamhet redan ägnas åt jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten i vissa medlemsstater; även på lokal, regional och europeisk nivå och på den internationella idrottsrörelsens nivå har vissa insatser gjorts, men en acceptabel nivå av jämställdhet mellan kvinnor och män har inte uppnåtts, och i många medlemsstater och inom den internationella idrottsrörelsen har ännu inga konkreta insatser genomförts,

11. idrotten är en sektor som inbegriper minderåriga och att den därför är en miljö som kan medföra risker för våld och sexuella trakasserier, bl.a. på grund av att förtroende skapas mellan personer som är verksamma inom idrott,

12. kvinnor är underrepresenterade inom många idrottsområden; enligt Eurobarometern för sport och motion (2013) idrottar och motionerar flickor och kvinnor fortfarande i mindre utsträckning än pojkar och män,

13. antalet kvinnor i ledande ställning inom styrande organ och som tränare inom idrotten fortfarande är lågt,

14. könsrelaterat våld inom idrotten, särskilt sexuella trakasserier och sexuellt utnyttjande av minderåriga, är ett stort problem, men att det kräver ytterligare undersökningar för att det bättre ska kunna bedömas,

15. könsroller lärs ut och uppmuntras redan i mycket tidig ålder och kan påverka kvinnors och mäns önskemål, intressen och ambitioner både privat och i det offentliga livet,

16. medierna, inbegripet reklambranschen, bidrar till att kulturellt överförda stereotyper och bilder av kvinnor och män reproduceras och kan spela en viktig roll för att bekämpa stereotypa könsmönster,

17. rådet i sina slutsatser om idrottens roll som upphov till och pådrivande faktor för aktiv social integration [1] uppmanade medlemsstaterna och kommissionen att främja åtgärder med anknytning till integreringen av ett jämställdhetsperspektiv inom idrottsverksamhet, i synnerhet när det gäller positioner inom beslutsfattandet, och att ta upp idrotten i samband med könsroller i enlighet med EU:s strategi för jämställdhet; därutöver bör könsrelaterat våld bekämpas, så att kvinnor och män till fullo kan åtnjuta sina mänskliga rättigheter och jämställdhet uppnås,

BETONAR IDROTTENS POTENTIAL ATT MÖTA DESSA UTMANINGAR:

18. Idrott kan vara ett effektivt redskap för lika möjligheter och social integration. Verklig jämställdhet mellan kvinnor och män kan inte uppnås endast genom lagstiftning. Det krävs även specifika åtgärder och jämställdhetsintegrering för att säkerställa att idrottssektorns betydande potential i detta avseende utnyttjas, med tanke exempelvis på den viktiga roll idrotten spelar för barns och ungas identitetsskapande.

19. Idrott kan öka kvinnors och mäns kompetens och kunskap och därmed öka deras rörlighet och anställbarhet. Idrotten kan dra nytta av en mer könsinkluderande arbetskraft och kommer att utvecklas därefter och locka till sig fler kvinnor och män till idrotten och leda till nya och innovativa metoder för handledning, utbildning, förvaltning och domarverksamhet.

[1] EUT C 326, 3.12.2010, s. 5.

RÅDET UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT, MED VEDERBÖRLIGT BEAKTANDE AV SUBSIDIARITETSPRINCIPEN:

20. överväga att utveckla och upprätthålla nationella handlingsplaner, allmänna avtal eller strategier för jämställdhet inom idrott, i nära samarbete med idrottsrörelsen,

21. understryka värdet av mångfald och jämställdhet inom idrotten och främja jämställdhet i beslutsfattandet inom idrotten på alla nivåer och områden,

22. överväga utveckling och användning av undervisningsmaterial för utbildning av beslutsfattare och tränare inom idrotten, liksom föräldrar, och på så sätt bidra till att motverka stereotypa könsmönster och främja jämställdheten på alla nivåer inom utbildning och idrottsutbildning,

23. överväga att utarbeta politik och program för att undanröja könsstereotyper och främja jämställdhet mellan kvinnor och män i läroplaner och undervisningsmetoder från tidig ålder, t.ex. genom forskning, studier, statistik och analys av hur insatser för att uppnå verklig jämställdhet inom idrotten påverkas av könsstereotyper,

24. främja förebyggandet av könsrelaterat våld inom idrotten från tidig ålder och skyddet av offer och potentiella offer för sexuella trakasserier inom idrotten; utbyta bästa praxis om hur idrottsorganisationer kan förhindra och hantera sexuellt utnyttjande och trakasserier inom idrotten,

25. överväga de möjligheter som större sportevenemang erbjuder att organisera förebyggande åtgärder och kampanjer för att öka medvetenheten om människohandel som syftar till sexuellt utnyttjande,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT, INOM SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETSOMRÅDEN OCH MED VEDERBÖRLIG HÄNSYN TILL SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH FULLSTÄNDIG RESPEKT FÖR MEDLEMSSTATERNAS ANSVAR FÖR IDROTTSPOLITIKEN:

26. överväga att tillsammans med idrottsorganisationerna utveckla lämpliga och proportionella åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning samt tillämplig dataskyddslagstiftning för att kunna kontrollera lämpligheten hos personer som arbetar inom idrottssektorn (särskilt med minderåriga); sådana åtgärder kan utgöras av registreringssystem, intervjuer eller referenser (bl.a. utdrag ur polisregistret),

27. stärka och integrera jämställdhetsperspektivet inom idrottspolitiken och främja eliminering av könsstereotyper på alla nivåer inom idrottspolitiken, annan relaterad politik eller EU-program, i enlighet med principen om idrottens integritet,

28. inkludera frågan om jämställdhet inom ramen för relevanta framtida åtgärder för idrott på nationell nivå och EU-nivå,

29. främja tillträdet för alla relevanta aktörer och vid behov uppmuntra till deltagande i europeiska program såsom Erasmus+ och andra EU:s finansieringsinstrument för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten, med särskild tonvikt på såväl tränare och tränarutbildning som rättvis framställning av idrotten i medierna,

30. överväga att vid behov göra målen för jämställdhet mellan kvinnor och män till ett villkor för beviljande av offentlig finansiering till idrottsorganisationer,

31. uppmuntra införandet av en praktisk könsrelaterad metod för offentliga organs bedömning av föreslagna projekt och program inom idrotten,

32. överväga att fastställa en uppsättning riktlinjer som kan stödja genomförandet av centrala åtgärder på EU-nivå,

33. överväga att tillsammans med internationella idrottsorganisationer lansera en förteckning över åtaganden om jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten,

UPPMANAR AKTÖRER OCH IDROTTSORGANISATIONER MED BEAKTANDE AV DESSAS OBEROENDE ATT:

34. överväga att utveckla och upprätthålla handlingsplaner eller strategier för jämställdhet inom idrotten,

35. understryka värdet av mångfald och jämställdhet inom idrottsadministrationen och bland tränare och främja jämställdhet i beslutsfattandet inom idrotten på alla nivåer och områden,

36. beakta och integrera jämställdhet inom idrotten och främja undanröjandet av könsstereotyper genom informationskampanjer och utveckling och användning av undervisningsmaterial för utbildning av beslutsfattare och tränare i idrott för alla åldrar,

37. inkludera särskilda åtgärder och förfaranden när det gäller könsrelaterat våld i etiska riktlinjer och överväga att införa målinriktade åtgärder som telefonjourer och särskilda stödtjänster för de berörda,

38. uppmuntra främjande av en könsneutral mediebevakning av idrott,

39. främja en jämnare könsfördelning i styrelser och kommittéer på idrottsområdet och även inom ledning och träning samt försöka att undanröja icke-lagstiftningsrelaterade hinder som hindrar kvinnor från att åta sig sådana funktioner,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT:

40. integrera jämställdhetsperspektiv i alla aspekter av idrottspolitiken och främja elimineringen av könsstereotyper på alla nivåer inom idrotten,

41. främja aktivt samarbete mellan de berörda arbetsmarknadsparterna inom ramen för den sociala dialogen och med idrottsrörelsen inom ramen för den strukturerade dialogen, i syfte att minska bristande jämställdhet inom flera olika områden, bl.a. på arbetsmarknaden,

42. stödja gränsöverskridande initiativ (t.ex. kampanjer för att öka medvetenheten, utbyte av god praxis, studier, nätverk, projekt) med fokus på att genomföra nationella och internationella strategiska åtgärder för jämställdhet mellan kvinnor och män inom idrotten inom ramen för EU:s program för finansiering, däribland Erasmus+, med inriktning på beslutsfattande inom styrande organ inom idrotten, träning samt bekämpande av könsrelaterat våld och negativa stereotyper inom idrotten,

43. bedriva forskning om jämställdhet inom idrotten på alla nivåer och områden, med särskild inriktning på handledning, utbildning, förvaltning och domarverksamhet i nära samarbete med Europeiska jämställdhetsinstitutet; dessutom inleda en särskild undersökning för att bedöma arten och omfattningen av könsrelaterat våld inom idrotten,

44. stödja utarbetandet och främja utnyttjandet av anpassade verktyg för jämställdhetsintegrering såsom jämställdhetsintegrering i budgetarbetet och konsekvensanalyser ur jämställdhetsperspektiv samt överväga att genomföra dessa instrument inom ramen för Erasmus+ och vid behov andra EU-finansieringsinstrument.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV